



Kanalizácia III. etapa - ukončená - splnený sen "Dolnanov" • Oprava komunikácie okolo sochy sv. Trojice • Rozvoj športu a športových aktivít - dlhodobý záujem obce • Zberný dvor odpadu - náš vzťah k životnému prostrediu • Rekonštrukcia MŠ- perspektíva pre mladých do budúcnosti • Zeleň naša verejná • Ukončenie leta 2014 a iné

Kanalizácia III. etapa - ukončená - splnený sen „Dolnanov“

Budovanie „vytúženej“ kanalizácie v Dolnej ulici sa začalo v novembri 2013. Pretože poveternostné podmienky v zimnom období boli veľmi priaznivé, s realizáciou sa pokračovalo aj v zimných mesiacoch, čím mohla byť ukončená realizácia hlavného potrubia v stanovenom termíne. Hlavné potrubie bolo v apríli 2014 aj skolaudované. Po týchto prácach sa pokračovalo s realizáciou prípojok ku každému rodinnému domu, pričom boli podľa požiadaviek obyvateľov nainštalované aj domové kanalizačné šachty. Na hlavné kanalizačné potrubie v celkovej dĺžke cca 600 m bolo vybudovaných 54 prípojok, na ktorých bolo inštalovaných 39 domových kanalizačných šacht o priemere 400 mm.

Celkové náklady na realizáciu stavby sú vo výške cca 170 tisíc €. Zvýšené náklady oproti rozpočítaným sú spôsobené predĺžením hlavnej trasy z pôvodných 412 m na cca 600m. Bolo osadených 16 kanalizačných šacht oproti plánovaným 10 šachtám. Zhotovených bolo 54 kanalizačných prípojok oproti projektovaným 39. Zvýšenie počtu prípojok je z dôvodu prípravy budúcej výstavby, resp. budúcej možnosti napojenia rodinných domov. Dôvodom je, aby sa v budúcnosti už nemusela rozkopávať komunikácia. Celú situáciu nám tiež komplikovala spodná voda, čo spôsobilo aj čiastočné spomalenie prác a navýšenie neplá-

novaných nákladov. Navýšenie ceny spôsobilo aj zásyp kamenivom oproti pôvodne plánovanému zásypu zeminou. Dôvodom použitia zásypu štrkmi je zabránenie prepadaniu sa komunikácie v budúcnosti, k čomu by mala prispieť aj vrstva betónovej stabilizácie. V súčasnom období je podaných na TAVOS-e 28 žiadostí na pripojenie. Niektoré žiadosti o pripojenie boli schválené, na základe čoho sa už niektorí občania mohli pripojiť na kanalizačnú sieť. Mnohým z nás sa tak splnila túžba, ale hlavne sa odstránil veľký problém, ktorým bolo a v budúcnosti aj bude likvidácia odpadových vôd z domácností.

A hoci sa nám v r. 2013 nepodarilo získať dotáciu z Envirofondu na rozšírenie kanalizačnej siete, aj v roku 2014 urobíme všetky kroky, aby sme mohli v rozširovaní kanalizácie smerom od Trojičky k Domu služieb pokračovať.

Zámerom obce bolo tiež dobudovať kanalizáciu aj v ulici za Dudváhom formou spolufinancovania s TAVOSom. Mrzí ma však, že tento projekt bol zo strany TAVOSU zamietnutý z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie. V nasledujúcom období budeme hľadať všetky možnosti, aby sa výstavba kanalizácie v ulici za Dudváhom mohla zrealizovať.

Ing. Ľudovít Tolarovič

Čo nás čaká do konca roku 2014

V najbližšom období máme v pláne uskutočniť rekonštrukciu chodníka na Kopaničiach. So spracovaním podkladov k realizácii tejto akcie sme začali ešte na začiatku roku 2014. Celý proces najviac zdržiavali nevyjasnené vlastnícke vzťahy k pozemkom pod budúcim chodníkom. Moja vďaka patrí občanom, ktorí darovali tieto pozemky obci. Najzdĺhavejší bol však proces s prevodom pozemkov v správe Slovenského pozemkového fondu. Aj tento proces bol vyriešený a v súčasnom období je kúpna zmluva na predaj pozemkov pred podpísaním. S realizáciou na základe stavebného povolenia plánujeme začať koncom mesiaca september 2014 a celá akcia by mala byť ukončená do novembra 2014.

Druhou akciou, ktorú plánujeme uskutočniť v roku 2014, je rekonštrukcia domu smútku. Vlastná rekonštrukcia bude zrealizovaná podľa návrhov Ing. Odnogu. Celkový vzťah stavby zostane zachovaný. Pri rekonštrukcii príde k výmene okien, dverí,

podláh. Drevené obklady a vonkajšie omietky budú nahradené novou omietkou s povrchovou úpravou. Bude vymenená celková elektroinštalácia a bude vytvorený nový chladiaci box. Jestvujúci vstup do Domu smútku bude zmenený na bezbariérový. Aj túto akciu plánujeme ukončiť do konca roku 2014 v závislosti od poveternostných podmienok.

Obec sa podieľa aj na budovaní vykurovania v kostole sv. Štefana. Obecné zastupiteľstvo schválilo formou dotácie príspevok na vybudovanie kúrenia vo výške 10 000,- €. Celá akcia by mala byť uskutočnená najneskôr do konca novembra 2014. Som presvedčený, že vianočné sviatky oslávim v vykúrenom kostole.

Okrem investičných akcií sa obec bude podieľať aj na zabezpečovaní kultúrnych a spoločenských akcií, ako je stretnutie so staršími občanmi v rámci Mesiaca úcty k starším, či vianočného koncertu.

Ing. Ľudovít Tolarovič

Úvodník

Poznáme to asi všetci... zapneme televízor, otvoríme časopis, vojdeme do obchodu a všetko je zrazu len „svleže“, „chytře“, „tradičné“ alebo „gazdovské“.

Vieme, že niečo je „in“, alebo „trendy“, iné „out“. Slovensčina ako jazyk je nádherná a bohatá na výrazové prostriedky, tak prečo nás oslovujú len tromi či štyri slovami omieľajúcimi sa do nekonečna? Lebo tie slová dobre predávajú tovar? Alebo to celé vymýšľajú ľudia bez fantázie a slovnej zásoby? Jazyk začínajú ovplyvňovať „celebrity“, ktoré nám nielenže nemajú čo povedať, ale ani len nevedia ako. Zaznamenal som nedávno v správach, informáciu o nadšencoch z celého sveta, ktorí sa učia slovenský jazyk. Chcú sa obohatiť. Skúsme sa aj my trochu zmeniť a obohatiť sa v našom jazyku. Ak je čas, prečítajme si aspoň jednu-dve knihy. Nič náročné, prosťe oddychovku, detektívku, sci-fi... Alebo len rozprávku deťom na dobrú noc. Aj keď by sa dali „upratať“ k tabletu...

Postarajme sa sami o svoju slovnú zásobu a svoje mentálne zdravie. Inak sa budeme s priateľmi rozprávať len o tom, čo šokujúce nám naservirovala televízia, akej značky topánky a za koľko má obuté niekto bezvýznamný pri otváraní ešte bezvýznamnejšej reštaurácie, alebo ako sa skončila 350. časť tretej série turckej telenovely.

Ako inšpirácia nám môžu slúžiť Trakovičania Milan Ostrovský a Barbora Perďochová, ktorí boli úspešní vo svojich kategóriách v celo-slovenskej literárnej súťaži „Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko“. Milan Ostrovský ako študent získal čestné uznanie v III. kategórii a Barbora Perďochová hlavnú cenu v II. kategórii. Dokázali, že aspoň tu vyrastá mládež, ktorá sa bude mať ako a hlavne o čom rozprávať.

PaedDr. Róbert Harsányi, riaditeľ školy



Rozvoj športu a športových aktivít – dlhodobý záujem obce

Aj v roku 2014 sme pokračovali vo vytváraní podmienok pre športové využitie obyvateľov.

V rámci IV. etapy rekonštrukcie TJ sme osadili slnečné kolektory s osadením zásobnej nádoby na ohrev teplej vody. Prepojením novo inštalovaného zásobníka s existujúcimi zásobníkmi sme dosiahli kapacitu 600 litrov teplej úžitkovej vody. Tento projekt bol spolufinancovaný nadáciou „Pontis“ a „Ekopolis“, ktorí prispeli formou spolufinancovania vo výške 6 000,00 €. Z dôvodu zníženia nákladov na elektrickú energiu sme pristúpili k prepojeniu osvetlenia tréningového ihriska na existujúce rozvody elektrickej energie. Týmto aktom sme dosiahli úsporu minimálne 250 € ročne na poplatku platenom za elektrické meradlo. Zateplením celého objektu areálu TJ po-

lystýrenom a jeho povrchovou úpravou vo farbách klubu a vytvorením nového prístupového chodníka do budovy areálu TJ sme ukončili celkovú rekonštrukciu budovy.

Obec vytvorila a vytvára priaznivé podmienky na úspešné fungovanie našich futbalistov. Teraz je už len na tréneroch a hráčoch, ako sa svojou hrou za tieto aktivity odvdčia občanom.

K rozvoju športu v Trakoviciach určite prispieva aj uvedenie dvoch tenisových kurtov do prevádzky. Objednávanie kurtov je možné cez internet na stránke obce Trakovice alebo priamo u správcu kurtov p. Pavla Husára ml. Spreádzkovaním a vyťaženostou kurtov sa moje očakávania naplnili. Prívetil by som však aktivitu Trakovičanov v tejto oblasti vytvorením tenisového oddielu.

Ing. Ľudovít Tolarovič

Oprava komunikácie okolo sochy sv. Trojice

V priebehu uskutočňovaných prác na „Kanalizácii III. etapa“ sa objavil problém s nevyhovujúcou cestou. Na základe prijatého uznesenia č. 30/2014 bola poslancami OZ schválená oprava cesty od sochy Sv. Trojice smerom po p. Feranca. Celú realizáciu uskutočnila spoločnosť CS s.r.o. Trnava. K štandardnosti cesty prispela aj ochota p. Škublu odpredať časť pozemku. Uznesením OZ bolo schválené odkúpenie pozemku od p. Škublu. Kúpou pozemku sa mohol presunúť aj stĺp elektrického vedenia a tak isto aj plynová prípojka, čím sa mohla cesta v najužšom mieste rozšíriť na cca 5,5 m. Z dôvodu častých problémov pri dažďoch boli v priestoroch krajnice inštalované kanalizačné žľaby na odvod vôd z cesty s osadením dvoch kanalizačných šácht. Boli spevnené okraje komunikácie a osadené obrubníky. Na povrch bol natihnutý asfaltový koberec. Vytvorený koberec nespĺňa naše požiadavky, preto je jeho povrch u dodávateľa reklamovaný. V najbližšom období čakáme odstránenie nedostatkov tak,

aby komunikácia zodpovedala normám a nekazila celkový dojem na takto vytvorenom priestore.

Súčasne s opravou cesty sme vyriešili úpravu priestoru okolo sochy sv. Trojice. Bola odstránená železná ohrada. V priestore pred sochou bola osadená dlažba so zabudovaným nočným osvetlením sochy. V časti vytvoreného priestoru bola vysadená zeleň podľa návrhu a realizátora Ing. Mareka Jambora. Za jeho ústretovosť a ochotu mu chcem touto cestou poďakovať.

Úpravami prešla aj socha sv. Trojice, ktorá bol očistená a povrch bol napustený látkou na zvýšenie jej životnosti. V najbližšom období bude do priestoru inštalovaná lavička. V jarnom období by sme chceli osadiť kvetinovú výsadbu do kameninových kvetináčov.

Pevne verím, že takto vytvorené „ná-mestie“ zostane aj v budúcnosti jednou z dominant Trakovíc a príjemným prostredím pre občanov žijúcich v jej okolí.

Ing. Ľudovít Tolarovič



– Rekonštruovaný priestor pri soche sv. Trojice

Rekonštrukcia MŠ - perspektíva pre mladých do budúcnosti

S rozvojom obce, vytváraním podmienok na rozvoj bývania a zvyšovaním počtu občanov sa začal v predchádzajúcom období prejavovať nedostatok miest na umiestnenie detí do materskej školy. Tento problém by sa mal vo veľkej miere prejavovať v školskom roku 2015/2016. Z tohto dôvodu obecne zastupiteľstvo schválilo rozpočet na rok 2014, ktorého jednou z priorit sa stala aj rekonštrukcia MŠ Trakovice. V rokoch 2011 - 2013 sa postupne uskutočnili rekonštrukčné práce v MŠ. Vymenili sa okná, vybudovalo sa oplotenie. V roku 2014 sa v prázdninovom období začalo s prestavbou hospodárskych častí MŠ na herňu, spáľňu a k nim prislúchajúce potrebné miestnosti (šatňa - prezliekareň, WC, umývadlá). Pred uskutočnením týchto zmien sa však musela uskutočniť výmena vykurovacích telies, kotla na vykurovanie a aj ohrev vody. V rekonštruovaných miestnostiach sa zateplila a odizolovala podlaha, vymenil sa rozvod vody, kúrenia, odpadného potrubia, vymenila sa elektroinštalácia, okná, budú osadené nové podlahy a sadrokartónové stropy. Obec Trakovice podala na Envirofond projekt na celkové zateplenie celej budovy MŠ. Zateplenie spočíva v zateplení strechy s inštaláciou krytiny Fatrafol, zateplení obvodových stien s povrchovou úpravou stien, odizolovaním základov a zrušením obvodových chodníkov. Celkové náklady na zateplenie sa blížila k hodnote 80 tisíc €. Rekonštrukčné práce plánujeme ukončiť do októbra 2014. V prípade zateplenia, na ktoré by boli čerpané prostriedky z Envirofonde, je termín ukončenia projektu 31.8.2015.

Aby sme však mohli rekonštruovaný pavilón Materskej školy spustiť do prevádzky, musí tomu zodpovedať aj zabezpečenie stravovania detí. S týmto priamo súvisí aj uskutočnenie rekonštrukcie kuchyne a k tomu príslušných priestorov. Rekonštrukcia bude spočívať vo výmene podláh, obkladov, ale hlavne technológií. Tieto práce by sa mali ukončiť do 1.9.2015, aby sme mohli celé tri pavilóny kompletne odovzdať našim škôlkarom v školskom roku 2015/2016. Zrekonštruované priestory MŠ budú vytvárať príjemné a pekné prostredie pre naše deti aj úpravou verejnej zelene v priestoroch škôlky, ktorú sme nestihli zrealizovať v r. 2014.

Ing. Ľudovít Tolarovič

Zberný dvor odpadu - náš vzťah k životnému prostrediu

Po prácach, ktoré boli zrealizované koncom roku 2013, sme pristúpili začiatkom roku 2014 k dokončovacím prácam. Bolo zrealizované zabetónovanie priestoru zberného dvora a výstavba oplatenia. Zrealizovala sa asfaltová prístupová cesta k zbernému dvoru.

Pôvodný zámer na likvidáciu rôznych druhov odpadu bol dodržaný a v praxi sa aj naplnil. Od mája 2014 sme začali so zberom drobného stavebného odpadu, veľkoobjemového odpadu, elektroodpadu, biologického odpadu, odpadu určeného na drvenie, ale aj farieb a pneumatík. Osvedčil sa hlavne zber biologického odpadu (trávy, buriny). Dúfam, že zberom tohto druhu odpadu sa vytvorili podmienky na odstránenie pravidelného jesenného spaľovania burín. Pre fungovanie zberného dvora je však potrebné zo strany občanov dodržiavať triedenie odpadov podľa jednotlivých druhov a dodržiavanie pokynov zodpovedného pracovníka na zbernom dvore. Veď iba zodpovedným prístupom môžeme eliminovaním množstva odpadov a jeho kvalitným triedením, znížiť finančné náklady na zber odpadov.

Moja vďaka však patrí aj zástupcom spoločnosti Agromart s.r.o, s ktorými sme sa dohodli na spoločnej likvidácii biologického odpadu zmiešaním nášho biologického odpadu s produktmi z bioplynovej elektrárne a následným kompostovaním.

Dôležité je aj triedenie odpadu na drvenie, pretože pri jeho nedostatkoch zistených zodpovedným pracovníkom pred drvením nám tento odpad nebude prevzatý na drvenie, čo nám môže spôsobiť nemalé problémy.

Spôsob zberu odpadov z domácností zostáva nezmenený. Chcel by som však poprosiť občanov o dodržiavanie disciplíny hlavne pri zbere odpadov z umelej hmoty a PET fliaš. Obec má uzatvorenú zmluvu na zber vo forme vrecového zberu. V jednoduchosti to znamená, že obec platí okrem hmotnosti odobratých PET fliaš aj za množstvo vriec, ktoré sú z našej obce odobraté. Preto je potrebné, aby občania čo najviac



stláčali (deformovali, zbavovali vzduchu) PET fľaše a tým znížovali množstvo potrebných vriec na ich odvoz.

Obec vybudovaním zberného dvora a separovaným zberom vytvára podmienky pre občanov, aby sa týmto spôsobom mohli zbaviť jednotlivých druhov odpadu. Je preto na nás občanoch, ako sa k danému problému postavíme. Náš postoj sa v budúcnosti určite prejaví vo finančnom vyjadrení v poplatkoch platených obcou spoločnosti zodpovednej za likvidáciu odpadov. Neúmerné zvyšovanie produkcie odpadov sa v budúcnosti môže odraziť vo zvyšovaní poplatkov za ich likvidáciu hradenú občanmi, čo ani jeden z nás nechce.

Ing. Ľudovít Tolarovič

Mnohí občania Trakovíc zostali prekvapení, keď sa začalo s pílením stromov na hlavnej ulici. Nepriaznivé ohlasy boli hlavne z radov obyvateľov, ktorí nebývajú na tejto ulici a ktorí sa nemusejú starať o odpratávanie lístia z týchto stromov.

Zeleň naša verejná

Pílenie však nebolo bezdôvodné. Vypíleniu predchádzalo vyhotovenie znaleckého posudku Správou chránenej krajiny Malé Karpaty vypracovaného Ing. Strašňákovou, ktorá urobila celkovú evidenciu zelene. Zhodnotila jej zdravotný stav, všetko fotograficky zdokumentovala a navrhla stromy určené na vyplnenie. Z posudku vyplývalo, že stromy pre svoj veľký vzrast a nevyhovujúci zdravotný stav ohrozujú nielen obyvateľov a dopravné prostriedky pohybujúce sa po ceste II/513, ale aj majetok občanov. Finančné prostriedky, ktoré sme získali od Národnej diaľničnej spoločnosti, budú určené výlučne na výsadbu zelene. Preto sme mohli uskutočniť výsadbu pri nájomnej bytovke pri MŠ, a tiež výsadbu živého plota a stromov pri Základnej škole. Výsadbou zelene sa zatraktívni aj priestor pri soche svätej Trojice. Do konca roku by sme chceli uskutočniť ešte výsadbu pri priestorov za Dudváhom a výsadbu pri tenisových kurtoch. Výsadbou tuji pri tenisových kurtoch sa nielen zlepší vzhľad prostredia, ale zároveň sa zlepšia podmienky pre tenistov, pretože budú slúžiť ako vetrolamy.

Človek je bytosť pevne spojená s prírodou, a preto žiť v súlade s ňou, dáva zmysel života. Je dôležité zeleň vysádzať, ale ešte dôležitejšie je starať sa o ňu a chrániť ju. Dúfam že aj nám v Trakoviciach sa to podarí splniť.

Ing. Ľudovít Tolarovič

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

od 25.6.2013 do 6.8.2014

počet obyvateľov k 6.8.2014 - 1516 obyvateľov

Najstarší obyvatelia:

Emília Hudecová
Helena Kocianová
Vilma Lukačovičová
Bernardín Krajčovič
Štefan Martinkovič
Jozef Novák

Vitajte medzi nami

Milan Hrčka
Tatiana Píknová
Sára Forgáčová
Šimon Forgáč
Ela Mária Kuklová
Michal Boleček
Amélia Malovcová
Samuel Kadlečík
Tomáš Madunický

Blahoželáme k sobášu

Lukáš Guskovič –
Erika Trubelová
Jaroslav Činčura –
Martina Mihoková
Andrej Vančo –
Veronika Vojtechová

NAŠI JUBILANTI

50 roční

Ľubica Beláková
Jozef Bučko
Ľubomír Bučko

Ing. Eva Časárová

Ľubomír Drgoň
Ivan Fančovič
Štefánia Labošová
Jana Píknová
Milan Podhorský
Ivan Polešenský
Anton Putera

Anna Radošovská
Štefan Ščasnovič
Iveta Šimoníková
Eva Vozárová
Ing. Helena Žilavá
Ing. Peter Žilavý

60 roční

Jozef Antal
Ema Bališová
Lýdia Biháryová
Helena Bokorová
Blažena Cepková
Eva Drgoňová
Pavol Feranec
Alena Guzoňová
František Herceg
Pavel Herceg
Ing. Milan Hromada
Anna Hromadová
Miroslav Hutta
Cecília Krajčovičová
Mária Lackovičová
Jozef Michalík
Ing. Jaroslav Modrovič

Veronika Petrovičová

Ján Skurčák
Jozefína Vančová
Ing. Eleonóra Zichová

70 roční

Anna Činčurová
Stanislav Drgoň
Mária Štefanovská

80 roční

Františka Fančovičová
Anna Koleničová
Štefan Krajčovič
Anna Šterbáková

BLAHOŽELÁME!

Zostali v našich spomienkach

Cecília Adamková
Anton Poturnay
Karol Cvičela
Ján Horný
Katarína Gerincová
Miloslava Brollová
Anna Danihelová
Ján Očkovský
Zuzana Cepková
Agneša Komarňanská
Stanislav Cepko
Vincent Lackovič

Skončil sa školský rok 2013/14

Na prelome školských rokov sa patrí bilancovať. Preto krátka správa o tom, ako a čím žila škola.

V základnej škole bolo zriadených 13 tried, z toho 5 tried na 1. stupni a 8 tried na 2. stupni ZŠ.

Na konci škol. roku 2013/14 bolo vedených 252 žiakov. V škol. roku 2013/2014 bolo v základnej škole zamestnaných k 30. 6. 2014 vo fyzických osobách – 21 pedagogických zamestnancov. Zápis do 1.ročníka sa uskutočnil dňa 10. 2. 2013. Niektorí rodičia neskôr prihlásili svoje deti do našej školy, takže k 1. 9. 2014 máme 15 žiakov v 1. ročníku. Štyria rodičia požiadali o odklad a bolo im vyhovené.

Počet žiakov končiacich 9. ročníku bol 43 žiakov, z toho 25 chlapcov a 18 dievčat.

Na stredné školy sa žiaci umiestnili takto:

gymnázium: 2

obchodná akadémia: 2

SOŠ: 4-roč.odbory: 31

SOŠ: 3- roč. odbory: 8

Počet žiakov končiacich v 8. ročníku: 1 - (OA, biling.štúdium)

Počet končiacich žiakov v 5. ročníku: 1 - (8 roč.gymn.)

Počet končiacich žiakov v 6. ročníku: 1 - (SOŠ polytechnická, 2 – roč.učebný odbor)

12. marca 2014 sa uskutočnilo Testovanie 9 – testovanie žiakov 9. ročníka ZŠ. Zúčastnili sa ho všetci žiaci. Priemerná úspešnosť našej školy v matematike bola 41,74%, čo je horšie ako národný priemer, úspešnosť v rámci SR je 54,67%, čo je rozdiel 12,93%. Žiakov pripravovala Mgr. Elena Belokostolská. Priemerná úspešnosť školy zo SJL predstavovala – 58,33%. Celoslovenský priemer bol žiaľ vyšší SJL – 62,00% teda o 3,67 %.

Žiakov pripravovala Mgr. Zuzana Krajčovičová.

V tomto roku sme boli veľmi úspešní pri príprave a získavaní projektov. Materiálne a technologicky sme zabezpečili viaceré oblasti našej školy.

V projekte *Komplexný poradenský systém prevencie a ovplyvňovania sociálno-patologických javov v školskom prostredí* sme získali metodické publikácie.

Projekt *Elektronizácia vzdelávacieho systému regionálneho školstva* priniesol interaktívnu tabuľu a notebook.

Projekt *Moderné vzdelávanie - digitálne vzdelávanie pre všeobecnovzdelávacie predmety* dal škole k dispozícii ďalšiu interaktívnu tabuľu a notebook.

V rámci projektu *Podpora profesijnej orientácie žiakov zŠ na odborné vzdelávanie* a prípravu prostredníctvom rozvoja polytechnickej výchovy získala škola pc program.

Projekt *Zvyšovanie kvality vzdelávania na základných a stredných školách s využitím elektronického testovania (E-test)* priniesol škole licencie na elektronické testovanie žiakov, ktoré zmodernizujú proces testovania – on line.

Tento rok si polepšila aj školská kuchyňa. Zakúpili sme umývačku riadu, ktorá zrýchľuje a skvalitňuje proces umývania.

Na súťažiach a olympiádach nás reprezentovali mnohí žiaci a získali ocenenie na úrovni okresnej krajskej a celoslovenskej. Toto sú naši reprezentanti:

Barbora Perďochová, Bernadeta Durdyová, Patrícia Hincová, Samuel Herceg, Adriána Límová, Terézia Hanzelová, Adriana Kollárová, Adriana Činčurová, Tatiana Drgoňová, Aneta Moldová, Marko Čačala, Katarína Križanová, Tomašovičová, David Bunček, Monika Lehenová, Matúš Groman, Sára Činčurová, Zuzana Karabová, Daniela Nemčeková, Viktória Nemčeková, Denis Pavlovič, Šimon Drgoň, Dušan Daniška, Alexandra Vágovičová, Michal Drgoň, Veronika Jamborová, Mária Lehenová, David Bunček, Jakub Ján Volf, Michal Drgoň, Ján Lehen, David Baxa, Natália Kováčiková, Natália Ondreková, Charlotte Bodocká, Tatiana Adamková, Lenka Buchová, Patrik Borovský, Nina Janíková, David Bučko, Simona Hladká, Klaudia Cabadajová, Michaela Orichelová, Tomáš Bebjak, Lea Trnavská.

Žiaci našej školy sa zúčastnili viacerých zaujímavých výletov, exkurzií, divadelných predstavení i spoločenských podujatí. Chronologicky to vyzeralo takto:

V septembri

- učiteľia cudzích jazykov a dejepisu si spoločne so žiakmi pripomenuli významné dni – Deň obetí holokaustu a rasového násillia, Európsky deň cudzích jazykov. Jazykový týždeň – v rámci

tejto výzvy sme zrealizovali rôzne aktivity. Žiaci 5. a 7. ročníka na hodinách NEJ pracovali na projekte Moja rodina. Na výkres žiaci vystrihli obrázky danej témy, vo vetách opisali svoju rodinu, potom prezentovali projekt – ústna odpoveď. Cieľom bolo obohacovanie si slovnej zásoby, išlo o tzv. obrázkový slovníček na utvrdenie si slovnej zásoby. Žiaci vyšších ročníkov sa venovali konverzácii. Práce žiakov boli prezentované verejne na nástenke vo vestibule.

- Výstava ovocia, zeleniny a výtvarných prác v KD

V októbri

- sme si pripomenuli Mesiac úcty k starším. Pod touto témou sa niesli aj nástenky v triedach, naši žiaci prispeli svojim kultúrnym programom, pripravili si kultúrny program plný piesní a básní pre svojich starých rodičov,

- konalo sa aj Účelové cvičenie - teoretická a praktická časť, jesenná časť,

- so žiakmi 6.B triedy sme zrealizovali exkurziu do Piešťan, kde navštívili Rybársky dvor. Žiaci si pozreli loď Hyperborea zblízka aj sa ňou plavili a doplnkom bol aj odborný výklad. Múzeum a loď Hyperborea mala za úlohu zážitkovou formou priblížiť život na našom území v staroveku a v období Rímskej ríše.

- žiaci sa zúčastnili výchovného koncertu Zneužívanie II. moci – zneužívanie moci TV filmom a reklamou, čo môžeme nazvať mediálnou šikanou. Poukázanie na to, ako mediálny priemysel negatívne vplýva na dieťa, ako sa brániť a aké následky zanecháva,

- v spolupráci s I. stupňom sme pripravili program pri príležitosti Medzinárodného dňa knižnic – pre žiakov II. stupňa boli pripravené rôzne aktivity, napr. kvízy či hádanie frazeologizmov, pantomíma i práca s knihou.

- žiaci I. stupňa absolvovali besedu so zubárom „Dental Alarm“
- uskutočnili sme na I. stupni „Týždeň s ovocím“ v rámci zdravej výživy a boja proti obezite.

V novembri

- Rada rodičov v spolupráci so zák. školou – žiakmi 6. ročníka pripravila Pyžamovú párty – podujatie plné zábavy, súťaží a smiechu. Žiaci viacerých ročníkov sa zasa podieľali na výzdobe. Táto akcia bola spestrená súťažami a tombolou,

- zamestnanci našej základnej a materskej školy navštívili divadelné predstavenie Letušky v Divadle J. Palárika v Trnave.

- zapojili sme sa do súťaže pod názvom Jeseň – išlo tu o najkreatívnejšiu nástenku, súťaž prebiehala formou hlasovania,

- žiaci 5. a 6. ročníka navštívili Divadlo A. Bagara v Nitre – predstavenie Mátohy a spoločne sme si pozreli miestne pamiatky.

V decembri

- žiaci II. stupňa sa podieľali svojimi výrobkami na estetickéj zimnej výzdobe vestibulu v škole,

- žiaci 9. A, B triedy sa zúčastnili exkurzie do Bratislavy, pozreli si kultúrne pamiatky hlavného mesta, žiaci pod vedením svojich pedagógov pripravili kultúrny program pre svojich rodičov prezentovaný v už tradičnej Vianočnej akadémii. Svojimi básňami, piesňami, divadielkom či milým slovom potešili svojich blízkych v miestnom kultúrnom dome,

- Naši žiaci sa podľali a zúčastnili Mikulášskeho vystúpenia v KD Trakovice.

V januári

- žiaci 3., 4. a 8. ročníka navštívili Divadlo A. B. v Nitre, divadelné predstavenie – Mátohy od P. Dobšínskeho,

Vo februári

- žiaci 8.A a 9.A triedy sa zúčastnili divadelného predstavenia v Trnave pod názvom Komédia omylov.

- RR RZ v spolupráci so základnou školou – deviatkami zorganizovali detský Maškarný ples, kde sa prezentovali aj žiaci našej školy. Na ples sa žiaci zabávali maskami i rôznymi súťažnými disciplínami.

V marci

- konali sa aj talentové skúšky deviatkov a prijímacie skúšky na bilingválne školy,

- žiaci našej školy sa zúčastnili televíznej súťaže Daj si čas!, kde zvíťazili,

- mesiac knihy – učitelia si pripravili v tomto mesiaci tvorivé aktivity so žiakmi - kvízy, práca s knihou, tiché čítanie, návšteva knižnice, aby si uvedomili hodnotu knihy a zároveň sme ich tým viedli k zvýšeniu úrovne čitateľskej gramotnosti, besedovali sme o prečítaných knihách na tému „Moja najobľúbenejšia kniha“ s odporúčaním pre spolužiakov – žiaci si priniesli knihy, robili projekty o svojich obľúbených spisovateľoch a o obľúbených hrdinoch, v tomto duchu sa niesli aj nástenky v triedach,

- učitelia I. stupňa pripravili Literárny kvíz v školskej knižnici v Trakoviciach a absolvovali spoločné čítanie žiakov 1,2.ročníka a 3,4.ročníka.

V apríli

- všetci žiaci sa zapojili do zberu papiera, boli vyhodnotené najlepšie či najusilovnejšie triedy aj jednotlivci. Najviac kilogramov na žiaka nazbierala II. trieda, 2. miesto obsadila VI. B trieda a 3. miesto III. trieda,

- každoročne sa zapájame do aktivít, prostredníctvom ktorých môžeme pomôcť iným ľuďom – chorým, i tento rok sme sa zapojili do verejnej finančnej zbierky pre onkologicky chorých pacientov pod názvom Deň narcisov, vyzbierali sme 370,88 €,

- zrealizovali sme celoškolskú brigádu v obci Trakovice ku Dňu Zeme, rozdelili sme si jednotlivé územia a vyčistili sme ju od odpadkov,

- pri stavaní mája v Trakoviciach prispeli žiaci našej školy kultúrnym programom,

- žiaci 1. a 2. ročníka boli na divadelnom predstavení Maco Mačo hľadá hniezdo.

V máji

- zrealizovali sme plánovanú exkurziu do Osvienčimu, ktorej sa zúčastnili žiaci 9. A, 7. A a 6.B triedy,

- so žiakmi sme navštívili divadlo A. Bagara v Nitre – rozpravku „Ferdo Mravec“, zúčastnili sa ho žiaci 3. A, 4. A, 6. B a 8. B triedy, využili kultúrne poukazy,

- po dlhej systematickej príprave úspešne doviedol pán katechéta žiakov k 1. sv. prijímaniu,

- pripravili sme aj podujatie pre všetky matky a staré matky v KD pri príležitosti Dňa matiek, s programom vystúpili žiaci I. aj II. stupňa,

- zrealizovali sme Účelové cvičenie (teoretickú a praktickú časť), jarnú časť,

- pripravili sme športové dopoludnie pre žiakov Medzinárodný deň detí - zrealizovali sme rôzne umelecké, športové a vedomostné aktivity pre žiakov, ale aj tanečné vystúpenie Laciho Strieka,

tento deň bol plný zábavy a úsmevu na tvári.

V júni

- žiaci 9. ročníka usporiadali rozlúčkovú slávnosť,
- uskutočnilo sa fotografovanie jednotlivých tried.
- priateľské stretnutie vo vybijanej 4. ročník ZŠ Trakovice a ZŠ Bučany.

Na koncoročné výlety sme išli takto:

01. - 03. 06. 9.A Dobrá Voda Zodp.: Mgr. Durdyová
 06. 06. 5.B ZOO Bratislava Zodp.: Mgr. Martinkovičová
 13. 06. 6.A, 7.A Gabčíkovo Zodp.: Mgr. Žigo, Melichová PhD.
 19. 06. I. stupeň výlet Beckov, Piešťany Zodp.: PaedDr. Murín
 20. 06. 6.B, 5.A Atlantis centrum Bratislava

Zodp: Mgr. Slovák a Mgr. Tupý

16. - 17. 06. 8.A, 8.B Záruby – Smolenice

Zodp.: Mgr. Machovičová,
 Mgr. Krajčovičová

Výlety sa zrealizovali bez úrazu a hmotného poškodenia.

Tento školský rok došlo k zmene predsedu rady rodičov. Dlhoročná predsedníčka p. Zdenka Balleková a pokladníčka p. Alena Bučková sa vzdali funkcií, vzhľadom na fakt, že ich deti ukončili dochádzku do našej školy. Novým predsedom rady rodičov sa stal Ing. Miroslav Adamka a pokladníčkou pani Soňa Janíková.

Škola sa snaží oslovovať rodičov a získavať pre rodičovské združenie 2% z daní. Tento rok bude z týchto peňazí po dohode s radou rodičov prefinancované moderné zvonenie na prestávky.

Rodičovská rada zorganizovala pre žiakov školy Pyžamovú párty – novembrovú diskotéku usporiadanú pre deti rodičmi v spolupráci so školou a detský maškarný ples – fašiangové podujatie pre deti.

V priestoroch školy sa naďalej realizuje vyučovanie pobočky ZUŠ Hlohovec. Spolupráca medzi ZUŠ a ZŠ bola na veľmi dobrej úrovni. V škole fungujú 3 elokované triedy.

Priestory školy využíva IMA na využívanie voľnočasových aktivít detí a širokej verejnosti. V rámci organizácie pracujú dvaja učitelia ako dobrovoľníci IMY.

Škola spolupracuje s obcou pri organizovaní kultúrnych podujatí (program ku Dňu matiek, Mesiac úcty k starším...)

Priestory školy využívajú aj obyvatelia obce na rôzne športové aktivity (aerobic, tenis, basketbal, nohejbal, volejbal, kondičné tréningy futbalistov v zimných mesiacoch). Obojstranná spolupráca je aj so SZZ pri organizovaní výstav a súťaží.

PaedDr. Róbert Harsányi, riaditeľ školy

Naše recitátorky

Denne prijímame a odovzdávame slová. Jazyk je dar, ktorý nám bol daný bez zásluhy. Je to prostriedok, ktorý nám umožňuje vyjadrovať svoje myšlienky, city, želania. Nevznikol zo dňa na deň, je výsledkom ľudskej práce. Vie potešiť, dodať inému silu, zvýšiť sebavedomie, ale i raniť. Veď ak nám niekto odovzdá nevhodné slovo, pamätáme si ho dlhšie než to milé. Zostane v človeku akoby jazva, ktorá už ani po slovách ospravedlnenia sa nejde zaceliť.

V tomto školskom roku sa nám darilo aj v recitačných súťažiach, ako sú Šaliansky Maťko – recitácia povestí, Hollého pamätník – recitácia poézie a prózy a Rozprávkové vretienko – recitácia rozprávok. Tu žiakov učím, ako pracovať nielen so slovom, ale aj s dychom, textom, intonáciou, ale aj s telom i oblečením. Aby z toho vznikol jeden kultivovaný prejav.

Mojím veľkým objavom bolo malá druháčka. Našu školu výborne reprezentovali dve žiačky – na I. stupni Táňa Drgoňová, druháčka, z Trakovíc a na II. stupni Aneta Moldová, šiestačka, z Malženíc.

Dievčatá si svojím prednesom vyrecitovali pekné umiestnenia. V okresnom kole

súťaže Šaliansky Maťko obe zvíťazili vo svojich kategóriách – získali sme dve 1. miesta. Postúpili do krajského kola, ktoré sa konalo v Trnave. I tu sa im darilo. Opäť sa umiestnili rovnako, Táňa aj Aneta na 2. mieste, odniesli si diplom a vecné ceny podobne kníh.

V súťaži Hollého pamätník, v okresnom kole, zaujala porotu recitáciou poézie Táňa Drgoňová, obsadila 2. miesto (pod vedením triedneho učiteľa PaedDr. Rastislava Murína).

A preto plné radostnej energie a s úsmevom na tvári sme sa pustili do hľadania a učenia sa nových textov, aby sme sa mohli prihlásiť do ďalšej súťaže. V Rozprávkovom vretienku dievčatá potvrdili svoje kvality, zvládli aj tento žáner. V okresnom kole opäť výborne uspeli – Táňa obsadila 1. miesto v I. kategórii a rovnaký zážitok mala aj Anetka v II. kategórii, tiež skončila na 1. mieste. Krajské kolo sa nekonalo.

Vo svojej práci kladiem dôraz na to, aby žiaci poznali a ovládali pravidlá správnej komunikácie, citlivo vyberali a používali slová. Naučiť sa s ním pracovať je dôležité aj pre dobré medzilidské vzťahy. A preto je iba

na nás, ako budeme so slovami, gestami a mimikou narábať, aby sa pri nás ľudia cítili lepšie, boli šťastnejší a odišli spokojní, ale mali aj túžbu znovu sa s nami stretnúť.

Mgr. Zuzana Krajčovičová



Úspech Barborky v celoštátnej literárnej súťaži

Keď niečo trvá veľmi dlho, a pozitívny výsledok neprichádza, stáva sa to nezaujímavým a máte chuť ukončiť to, ďalej sa nezapájať. No predsa prišiel ten deň, keď mi riaditeľ školy priniesol dobré správy. Správu o úspechu našej deviatičky **Barborky Perďochovej**, ktorá sa zapojila do celoštátnej literárnej súťaže s medzinárodnou účasťou pod názvom Prečo mám rád slovenčinu. prečo mám rád Slovensko. Získala to najvyššie ocenenie – Hlavnú cenu v II. kategórii s názvom práce „Slovenčina, tá reč naša, a jej bohatstvo“.

Organizátormi súťaže - Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR, Ministerstvo kultúry SR, Štátny pedagogický ústav, SPN – Mladé letá, Matica slovenská, Vydavateľstvo Matice slovenskej, Spolok slovenských spisovateľov, Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV a Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí, Mesto Nové Zámky a Miestny odbor Matice slovenskej Nové Zámky - sme boli pozvaní na celoslovenské slávnostné vyhodnotenie 22. ročníka súťaže, ktorá sa konala pod záštitou prezidenta Slovenskej republiky, v tom čase ešte Ivana Gašparoviča.

V školskom roku 2013/2014 bolo zaslaných 618 súťažných prác zo 107 škôl na Slovensku a 121 prác zo zahraničia (Chorvátsko, Maďarsko, Rumunsko, Srbsko, Ukrajina, USA, Kanada). Súťažilo sa v štyroch kategóriách. Každoročne vychádza zborník ocenených žiackych prác, v ktorom je aj k nahliadnutiu práca našej žiačky (na stránke Ministerstva kultúry SR – Súťaže a podujatia - Zborník 22. ročníka súťaže Prečo mám ...). Práca posudzovala pätnásťčlenná porota zložená zo spisovateľov, jazykovedcov, odborných pedagogických pracovníkov a zástupcov vyhlasovateľov súťaže.

Cieľom súťaže je podchytiť a rozvíjať záujem mládeže o materinskú reč a krásu našej krajiny, o významných dejateľov Slovenska a svojho kraja, o miestne spoločenské a kultúrne problémy a nárečia. Žiaci sa zapájajú formou slohových prác a pokúšajú sa o umelecké vyjadrenie myšlienok v podobe prozaických žánrov a básní.

Slávnostný deň sa začal 5. júna ráno v Nových Zámkoch kladením vencov pri soche Antona Bernoláka na Hlavnom námestí. Odtiaľ sme sa presunuli do MO Matice slovenskej, kde nás čakal dvojhodinový kultúrny program, v ktorom sa nám predstavili operní speváci s klavírnym sprievodom, oživením bol aj folklórny súbor. Vypočuli sme si i slová plné úcty k jazyku a našej krajine od umelca Juraja Sarvaša, slovenského herca, režiséra, pedagóga a predstaviteľa umeleckého prednesu. Vyhlásenie jednotli-

vých ocenených bolo sprevádzané video prezentáciou s fotografiami žiakov a informáciami o škole a obci, z ktorej pochádzajú. Počas vychádzania súťažiacich na pódium čítali sa úryvky jednotlivých prác ocenených žiakov. Každoročne víťazom odovzdáva ceny prezident SR, ktorý sa však ospravedlnil, a na odovzdávaní cien sa pre pracovnú zaneprázdnenosť nezúčastnil, čo je škoda, lebo isto by to bol pre žiačku ešte väčší zážitok. Barborka prostredníctvom prezidentovho zástupcu odovzdali pero od pána prezidenta s jeho autogramom a hodnotnými knihami. Po ceremoniáli nás čakal slávnostný obed.

Bol to príjemný pocit, pocit radosti, pozerať sa na svoju žiačku, ktorá stála na pódiu ako víťaz. Vynára sa mi myšlienka H. Ch. Andersena. „Ak nemôžeme zdieľať šťastie s druhými, je to len polovičné šťastie.“ Treba si však uvedomiť, že aby sme dospeli k takémuto výsledku, potrebovali sme jedna druhú. Tak ako sa v živote navzájom ovplyvňujeme a zdieľame spoločne dobré i zlé, tak i táto práca vyšla z rúk či z hláv dvoch ľudí. Každý jeden vzťah, a to v hocijakej oblasti, sa nezaobíde bez spolupráce, tolerance, vzájomnom sa počúvaní a nových, originálnych nápadov. No niekedy nie je na škodu obzrieť sa späť, do minulosti. A práve vtedy sa zrodila myšlienka, čo tak postaviť náš príbeh na frazeologizmoch – ustálených obrazných pomenovaniach, napr. čušíš ako voš pod chrastou, máš podrezaný jazyk, ... ktoré tu zanechali naši predkovia. Vrátili sme sa pár krokov do minulosti, k našim predkom, ktorí aj v slovenčine zanechali veľké bohatstvo, o ktorom píše aj Barborka vo svojej práci.

Je radosť pre pedagóga, ak môže pracovať so žiakmi, ktorí majú záujem, chuť a odhodlanie vytvoriť niečo nové, neobyčajné, čo tu ešte nebolo. Barborku som oslovila ako žiačku, ktorá je sčítaná, otvorená novým aktivitám, má záujem pracovať na sebe, vyjadrovať plnohodnotné myšlienky slovom aj písmom. Z jej prirodzenosti a vnútra vyšli slová, ktoré očarili porotu odborníkov a iba tak sme sa mohli dotknúť úspechu. Fanfáry ako v rozprávke zazneli aj pre ňu. Slávnostné odovzdávanie cien v nás zanechalo neopakovateľné dojmy a pocit, že tvoríť sa oplatí a prinesie, hoc i za dlhý čas, uznanie za dobre vykonanú prácu. A stačí aj jeden mladý človek, ktorý nás vynesie vyššie. Svojou prácou zviditeľní nielen seba, ale i školu a obec. Touto cestou ďakujeme Barborku za dobrú reprezentáciu školy. Vďaka patrí aj ďalším dvom žiačkam – Patricii Hincovej z Trakovíc za báseň „Hradište od Trakovíc“ a Petronele Durdyovej z Ratkoviec za báseň „Óda na vnútornú silu“ za účasť v tejto súťaži, hoci bez umiestnenia sa.



V našej snahe bude i naďalej zdokonaľovať sa, hľadať nových mladých ambiciózných ľudí, teda pracovať so žiakmi, aby zažívali pocit úspechu a šťastia, ktorý ich možno kamsi v živote posunie. Dovoľím si ukončiť slovami už spomínaného veľkého rozprávkara Hansa Christiana Andersena, ktorého príbehy sú poučením aj pre dospelých. „Tešme sa aj z tých najmenších maličkov, pretože nikdy nevieme, či nám život prinesie ešte niečo krajšie a väčšie.“

Mgr. Zuzana Krajčovičová



Televízna súťaž Daj si čas

Dňa 30. 3. 2014 sme boli v Bratislave v budove RTVS na natáčaní zábavno-vedomostnej televíznej súťaže „Daj si čas“, ktorá bola zameraná na dejiny Veľkej Moravy. Naša škola, ktorú reprezentovali žiaci: Michal Drgoň, Alexandra Vágovičová, Katarína Križanavá a Jakub Ján Volf porazila školu z Hornej Ždane a vyhrala 200 eur.

Mgr. Bystrík Tupý



Centrum voľného času Trakovice aj tento rok pripravilo pre deti prázdninový tábor. Pobytovému táboru vo Vysokých Tatrách je venovaný osobitný článok. Spomenieme len, že sa do neho prihlásili väčšie deti, zväčša siedmci a ôsmaci. Preto druhý tábor bol zameraný na menšie deti. Bol to denný tábor, ktorý sa uskutočnil od 21. júla do 25. júla 2014. Ráno okolo ôsmej sme sa stretli v klube CVČ a odtiaľ vyrážali na

C-VÉČKO CEZ PRÁZDNINY

rôzne výlety. Súťažiam, turnajom a športu sa venujeme cez vianočné a jarné prázdniny, preto leto bolo venované túram a spoznávaniu nášho najbližšieho okolia. Hneď prvý deň sme stanovali a opekali v areáli PZ Dudváh Trakovice - na Vagóne. Bolo veľmi horúco, teplota dosahovala 32°C. Nám to však neprekážalo, lebo areál je obkolesený vysokými stromami, ktoré robia príjemný chládok. Nuda nebola, rozložili sme stany, súťažili, opekali špekáčiky, jedli a pili chladivú malinovku z termosky. Ani sme sa neuznali a deň bol za nami, prešiel veľmi rýchlo, ako voda v Dudváhu. Druhý deň patril turistike. Autobus nás odviezol na Dobrú Vodu a odtiaľ sme pochodovali na Dobrovodský hrad. Je to zrúcanina. Cesta k nemu je veľmi pekná. Ide sa tam cez les a po prírodnej skalnatej ceste. Z hradu pokračovala túra k prameňu Mariáš. Išli sme tam preto, lebo Mariáš je prameňom rieky Horná Blava, ktorá preteká aj trakovickým chotárom. Po takejto túre, dlhej približne 5 kilometrov, nás privítala reštaurácia Hlávka s chutným obedom. Trošku unavených ale vyvetraných nás autobus odviezol naspäť domov do Trakovíc. Tretí deň bol pripravený pre cyklistov. Naplánovaná bola cyklotúra z

Trakovíc na piešťanskú Sĺňavu a späť. Ešte sme ani nevyštartovali a už pán učiteľ Murín musel opravovať defekt. Našťastie mal rýchloľak a meškalo sa iba niekoľko minút. Cyklotúra prilákala aj rodičov. Pridali sa páni Peter Suchán st., Alojz Baxa a pani Martina Krchňavá.

Do doprovodného vozidla, ktoré šoféroval Peťko Kubiš, sme nabalili termosku s chladenou vodou, nejaký sladký proviant a vaky cykloturistov. Peťo občas

zviezol aj najmenších cyklistov, aby si oddýchli a nabrali silu. Osviežení však o krátko pokračovali s nami na bicykloch. Na Sĺňavu sme dorazili akurát na obed. V reštaurácii Dino mali chutné kuracie prsia s pečenými zemičkami. Okolie Dina bolo tiež zaujímavé, labutí párik Norko a Norka s malými Norčatami, divé kačice, čajky. Cesta späť bola rýchlejšia, lebo do chrbta nám fúkal vietor. Raz sme potiahli pedálom a prešli niekoľko metrov. Do cieľa sa nám podarilo prísť bez väčších ťažkostí a hlavne športovo vyžití. Štvrtý deň bolo krásne počasie, bolo zatiahnuté, slniečko veľmi nesvietilo. My sme preto išli na Smolenický zámok, do jaskyne Driny a pozrieť rekreačné zariadenie Jahodník – Záruby. Autobus nás priviezol do Smoleníc a na zámok je to na skok. Pekne upravený ešte zival prázdnou. Otvárali až o desiatej, preto tam neboli návštevníci. Nás však pustili dnu na nádvorie. Prezreli sme si staré lisy na hrozno, delo, parčík a občerstvili sa. Po krátkej prestávke sme išli do jaskyne Driny. Cesta hore bola pre niektorých namáhavá. V jaskyni bola teplota iba 7 °C. Videli sme slonie uši, panovníka na stolci, strážcu jaskyne, zavíjajúceho kokeršpaniela a iné výtvory



Emma Juraštková, Sofia Hrubjaková, Paula Kollarovičová, Adam Juraštko a Filip Boleček pri krmení labutí a divých kačíc na Sĺňave



Dávid Masár, Tomáš Kohník s vedúcim Martinom Zelenayom na túre na Dobrej Vode

vody v spojení s časom. Boli to stalagmity – stojace kvaple, stalaktity – visiace kvaple a stalagnáty – spojené stojace a visiace kvaple. Máme odtiaľ aj suveníry, ktoré sme kúpili v Speleobare pri jaskyni. Cesta z jaskyne nám ubehla rýchlo, lebo sme sa ponáhľali dolu kopcom za vôňou obeda v reštaurácii Koniareň. Po dobrom obede nasledovala prechádzka k rekreačnému zariadeniu Záruby. Po ceste sme objavili malú jaskyňu a mysleli sme, že tam býva medveď. Posledný deň bol venovaný opäť Piešťanom. Nešli sme tam však na bicykloch, ale autobusom. Piešťany v lete sú krásne. Videli sme ich z lode, na ktorej sme sa plavili po Sĺňave. Niečo o ich vzniku nám porozprával zamestnanec Balneologického múzea. Vedeli ste, že na kúpeľnom ostrove sú okrem korytnačiek a rybičiek aj pávy, okrasné hrdličky, strieborné bažanty a kráľovské bažanty? My sme ich tam našli. A práve v reštaurácii U páva nám nachystali dobrú polievku a vyprážený rezeň. Všetko sme zjedli. Týždeň ubehol a nám zostali iba krásne spomienky a fotky z tábora. Aj vy si ich môžete pozrieť, ak si otvoríte našu stránku www.cvctrakovice.sk alebo si nás dáte za priateľa na facebooku. Našími kamarátmi sú aj Veronika Stúpalová a Martin Zelenay – skvelí animátori tábora, ktorí sa celý týždeň starali o dobrú náladu a hlavne dávali dobrý pozor na skoro päťdesiatku táborníkov.

PaedDr. Silvia Murínová



Jonáš Janota, Krištof Novák, Ľuboš Hubinák, Kristína Čavojská, Richard Patrikár a Peter Kinčí na cyklotúre do Piešťan

Aj toto leto pripravilo Súkromné centrum voľného času Trakovic letný pobytový tábor. Tentoraz sme sa vybrali do Vysokých Tatier, do malej obce Gerlachov. Ako už názov lokality napovedá, zamerali sme sa na spoznávanie tatranskej prírody, na túry a samozrejme – neoddeliteľný relax po túrach. Ubytovanie bolo zabezpečené v prekrásnom hoteli OMEGA CLUB v Gerlachove. Dvoj-, troj- a štvorposteľové izby a apartmány boli nadštandardne vybavené. Nechýbala samostatná sprcha, wifi a samozrejmosťou bola televízia. Najaktívnejšie deti dňa dostávali ako výhru tablet na 24 hodín. K dispozícii sme mali tri tablety.

Prvý deň bol poznávací, pricestovali sme vlakom do Popradu a odtiaľ autobusom do hotela. Autobusová zástavka bola priamo pred ním. Prezreli sme si areál, mini zoo, ihrisko, obec Gerlachov a naskytl sa nám nádherný pohľad na tatranské štíty. Na mape sme ich rýchlo spoznávali. Gerlachovský štít bol priamo pred nami, potom Bradavica a Slavkovský štít.

Druhý deň sme absolvovali nenáročnú, ale krásnu túru zo Starého Smokovca na Hrebienok, Bilíkovu chatu, Rainerovu chatu a Vodopády Studeného potoka. Bola to skúška pripravenosti detí z tábora. Dopadla vynikajúco. Všetci túru dlhú 8 kilometrov zvládli bez frflania. Bolo to asi tým, že ich uchvátila príroda a prišlo nám slnečné počasie. Po takejto túre nasledoval zaslúžený relax v bazéne so slanou vodou, ktorý sa nachádzal v našom hoteli. Ďalšou možnosťou relaxu bolo mini zoo s domácimi zvieratami a futbalové ihrisko. Po takej túre sa nám hrať futbal veľmi nechcelo, radšej sme si ho pozreli v televízii. Veď v čase nášho tábora prebiehali semifinálové zápasy majstrovstiev sveta vo futbale a v rámci nočného pokoja bolo dovolené zápasy sledovať.

Tretí deň sme navštívili Tatranskú Lomnicu. Odviezli sme sa tatranskou električkou, prezreli si miestnu architektúru a navštívili Múzeum TANAPu. Okrem krásnych exponátov sme videli aj dva filmy. Jeden o vzniku Vysokých Tatier a začiatkoch cestovného ruchu v Tatrách a druhý o symbole Tatier – Tatranskom kamzíkovi. V obchode sme si doplnili chýbajúce zásoby proviantu na večer. Večer v hoteli sme opäť relaxovali v bazéne, v izbách a na ihrisku.

Štvrtý deň nám počasie prekazilo naše plány. Chceli sme vystúpiť až ku Skalnatému plesu. Obloha však povedala svoje „NIE!“ a celý deň nám pršalo. V rámci náhradného programu sme uskutočnili besedu s horským záchranárom v sídle Tatranskej horskej služby v Starom Smokovci. Privítal nás skúsený záchranár Ján Kušnír, ktorý je profesionálnym záchranárom od roku 1995. Porozprával nám o činnosti záchranárov, premietol film o záchrannej službe a ochotne odpovedal na naše otázky. Povedal nám, že sme urobili dobre, keď sme túru kvôli počasiu zrušili. Na záver dňa sme však absolvovali menšiu túru, a to z Tatranskej Polianky do nášho hotela. Cestou sme sa zastavili pri jazdeckom areáli pozrieť si koníky.

Piaty deň bol oddychový. Oddychový, čiže bez túry. Navštívili sme Popradské letisko, kde nám predviedli prácu služobného psa, prepípal nás na detektore kovov a porozprávali o činnosti hasičov na letisku. Mali sme možnosť nastražiť výbušninu a skryť ju v letiskovej hale. Potom sme už len čakali, či ju pes nájde. Netrvalo dlho a nemecký ovčiak dával znamenie psovodovi, že v hale sa nachádza výbušnina. Hasiči nám predviedli svoju techniku. Bola síce staršia, ale plne funkčná. Hasili sme horiace lietadlo na vzdialenosť tridsať metrov pomocou vodného dela umiestneného na tatrovke. Zároveň sme si pozreli pristávanie súkromného lietadla a štart zá-



Účastníci tábora pred Studenovodskými vodopádmi

Deti vo Vysokých Tatrách

chranárskeho vrtuľníka. Keď sme sa vrátili do hotela, bol čas aj na futbal, šport, výobu vlastných táborových tričiek a taštičiek. Počasie nám prišlo a my sme športovali a tvorili až do večera.

Potom sme si oddýchli v bazéne a nachystali sa na nočnú túru. Veľký strach sme nemali, lebo mesiac sa blížil k splnu a svietil nám na cestu ako baterka.

Šiesty deň sa počasie opäť pokazilo. Začalo pršať. To ale k Tatrám patrí. Nás to neodradilo a vybrali sme sa na túru okolo Štrbského plesa. Električka nás odviezla z Tatranskej Polianky do stanice Štrbské pleso. Naša túra začala na stanici a viedla ku skokanským mostíkom. Obloha sa otvorila a nám sa naskytl pohľad na Veľké Solisko, Malé Solisko a vrch Satan. Rozpoznali sme zjazdovky, vleky, dokonca Chatu pod Soliskom. Cestičku okolo Štrbského plesa sa nám podarilo prejsť za pekného počasia. Neboli sme tam sami, veľa turistov rôznej národnosti nás míňalo pomalším alebo rýchlejším tempom. Skupinke športovcov sa podarilo prebehnúť trasu okolo plesa trikrát, kým sme ju my prešli raz. Cestička je pre športovcov stavaná. Nachádzajú sa tam stanovišťa na posilňovanie tela. Je tam hrazda na zhyby, lavička na brušáky, pohyblivá lávka na koordináciu pohybu a iné miesta na cvičenie. Pri návrate z plesa nás napadol medveď, ale nie naozajstný, ale človek v koži medveďa, ktorý pózuje s návštevníkmi pred fotoaparátmi. Cestou do hotela niektorí v električke zaspali. Asi preto, lebo večer bola naplánovaná rozlúčková diskotéka. Na nej sa rozdávali diplomy, vylosovali sme si tombolu, ktorá bola bohatá aj vďaka našim sponzorom, a tancovali až do polnoci.

Vedúci Rastislav Murín a Beáta Kašáková a animátorky Dominika a Kristínka sa rozhodli udeliť počas diskotéky tieto ocenenia: Klaudia Linhartová – vytvrdlec tábora, Ema Vančová – parketový lev tábora, Tatiana Lenghardová – leňoch tábora, Tomáš Dúcky – maškrtník tábora, Paula Kollarovičová – čistotník tábora, Patrik Kollarovič – ranné vtáča, Mirko Belokostolský – Tatraneč, Peter Suchán – najlepší horolezec, Michal Drgoň – najlepší športovec, Simona Hlatká – nočný vták, Richard Patrikár – najlepší turista, Jakub Janovič – najväčší spachtoš, Patrícia Bartáková – spevavec tábora, Adko Hruz – hrdina tábora, Samuel Lenghart – horal tábo-



Beseda s ochranou Letiska Poprad

ra, Sára Janíková – smejo tábora, Nina Janíková – vševetko tábora, Tomáš Kačinec – najlepší jedák, Erika Hruzová – silák tábora, Matúš Groman – vtípálek tábora, Natália Polakovičová – bazénový kráľ, Kristína Malovcová – poslušník tábora, Mirko Polakovič – otužilec tatranský.

Siedmy deň bol smutný. Nikomu sa nechcelo odísť z krásneho prostredia. Už vôbec nie, keď nám pani vedúca Omega Clubu povedala, aby sme zostali, lebo od soboty má byť krásne slnečné počasie a Tatry sa ukážu v plnej nádhere. Nás však už doma čakali rodičia, rodiny, kamaráti. V Poprade na železničnej stanici bol odstavený historický parný rušeň, ktorý ťahal mimoriadny vlak do Kežmarku. Toľko dymu a pary sa vidí málokedy. Bol to posledný pozdrav našich veľhôr.

Na záver sa chceme poďakovať našim sponzorom. Vďaka nim sme sa dostali do Vysokých Tatier. Pobyt v nich je finančne veľmi náročný. Nám sa to však podarilo a vďaka našim vedúcim a animátorom sme prežili týždeň v nádhernej prírode.

PaedDr. Rastislav Murín

Na stáži v Rusku alebo „Vyderžaj pionier!“

„Vyderžaj pionier!“ Čo vám napadne pri tomto slovnom spojení? Mne len dve možnosti. V televízii či v rádiu oprašujú archív a púšťajú do éteru heslo: „Budovať a brániť socialistickú vlasť, buď pripravený! Vždy pripravený!!!“. Takto si staršia a určite ešte aj stredná generácia spomína na svoje pionierske časy a päť symbolov svojho pionierskeho oddielu, ktorými boli šatka, pozdrav, heslo, zástava a odznak. Avšak v hlavách mladšej (súčasnej) generácie takéto spomienky už neexistujú. Napriek tomu fráza „Vyderžaj pionier!“ nie je pre nich cudzia, ale známa a dokonca humorná. Odkiaľ? Z českej komédie „Pelíšky“, v ktorej táto „hláška“ zaznie z úst súdruha učiteľa Saši. Išlo o vtedy prestížnu socialistickú „zábavku“, ktorú Saša kúpil počas svojej stáže na Ukrajine v meste Kyjev. Ja som si počas mojej 3-mesačnej stáže v Rusku nekúpil a neprišiel som domov žiadnu takúto zábavku. No slová „Vyderžaj pionier!“ som si doslova prežil!

V jadre výskumu

Študijnovo-vedeckú stáž v Rusku som strávil vo výskumnom meste Dubna. Mesto Dubna leží približne 120 km severne od Moskvy. Do svojej súčasnej podoby sa začalo rozvíjať hlavne z dôvodu založenia jedného z prvých fyzikálnych laboratórií na svete, Spojeného ústavu jadrového výskumu v Dubne (SÚVJ) v roku 1956. Dubna leží na brehu najdlhšej rieky v Európe, na brehu rieky Volgy. Má približne 70 000 obyvateľov, pričom významnú časť tvoria ruskí a zahraniční vedci. Aj ja som dostal možnosť pracovať v spomínanom ústave v rámci dlhoročnej kooperácie Slovenskej republiky s SÚVJ v Dubne. V súčasnosti pôsobím ako doktorand na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave so študijnou špecializáciou – fyzikálne inžinierstvo. Zameriavam sa na fyziku a techniku urýchľovačov využívaných v medicíne. Hlavným cieľom mojej dizertačnej práce je dizajn nového typu zariadenia, ktoré sa používa na liečbu lokalizovaných zhubných nádorov v ľudskom tele tzv. iónovou (protónovou) terapiou. Som typ človeka, ktorý si uvedomuje, že všetky teoretické vedomosti by mali byť obohatené a doplnené praktickými skúsenosťami. Konkrétne v mojej doktorandskej problematike to nie je na Slovensku ľahké, ba dokonca môžem povedať nereálne. Preto bolo treba vycestovať.

Mladý výskumník

V spojenom ústave jadrového výskumu v Dubne som dostal možnosť pracovať na pozícii mladého výskumníka v medicínsko-výskumnom centre protónovej terapie. Počas 3 mesiacov som získal nové teoretické vedomosti z danej

problematiky, ale hlavne množstvo praktických skúseností, ktoré v žiadnej odbornej literatúre nenájdete. Zúčastňoval som sa a asistoval priamo pri liečebných ožarovacích procesoch pacientov s diagnostikovanými zhubnými nádormi v oblasti krku a hlavy. Nie raz som cez bezpečnostný monitorovací systém sledoval na ožarovacom kresle pacientov, mnohokrát i mladších ako ja. V inom prípade sa mi naskytl pohľad na prichádzajúcu mladú ženu v sprievode svojej malej cca 8 ročnej dcéry. O pár minút sa malé dievčaťko už len mlčky pozeralo na svoju mamu cez monitor. Jej mama bola pripútaná na kresle v ožarovni, mierilo na ňu „delo s neviditeľnými nábojmi“ a od svojho malého dievčaťka bola oddelená 1,5 m hrubými olovenými dverami. V takýchto chvíľach si človek naozaj uvedomí, ako veľmi je bohatý, keď je zdravý.

Najprv práca, potom pláca!

Voľný čas a zábava obohatená zážitkami, ktoré sa mi navždy zapísali do mojich životných spomienok. Aj takéto príjemné chvíle prinášal môj pobyt v ďalekom Rusku. Dlhé letné dni v Dubne, kedy Slnko vychádza o štvrtej hodine ráno a zachádza za horizont o pol dvanástej večer, vám priam zakazujú sedieť vnútri hotelovej izby. Mesto Dubna, okrem svojho atribútu vedy a výskumu, vyniká aj vzťahom k športu, rekreácii a oddychu. Kúpanie sa vo Volge, hranie plážového volejbalu, turistika v síce rovinných, ale krásnych brezových lešíkoch, či tzv. víkendové šašliky sú neoddeliteľnou súčasťou leta v Dubne. Pýtate sa, čo sú to tie šašliky? V prvom rade ide o konkrétny spôsob úpravy marinovaného mäsa na ohni. Avšak v skutočnosti

je to niečo ako rituál, ktorý sa rozvinul v oblasti Kavkazu do celého Ruska. Jeho pravé čaro zažijete naozaj iba v Rusku. Takmer na každom rohu kúpite rozkladacie mobilné grily s grilovacími ihlami, drevené uhlie a pripravené marinované mäso. Už len nech príde víkend a vy si nájdete voľné miesto v rozľahlej prírode Dubny. Grilované mäsko zapíjate niečím chladeným. Ak to majú byť pravé ruské šašliky, nesmie chýbať vychladená ruská vodka, ktorú zajete malými kyselkavými uhorkami. Šašliky sú veľmi prestížne pre mladých ľudí či rodiny, ktoré namiesto víkendovej „turistiky“ v obchodno-zábavných centrách dávajú prednosť prírode a užívajú si slnko a čerstvý vzduch. Nie je letný víkend, kedy by ste našli okolité dubnanské lešiky prázdne. Všetky tieto a mnoho ďalších aktivít som zažil naplno v spoločnosti skvelých mladých ľudí z celého sveta. Títo ľudia sa stali mojimi novými priateľmi. Verím, že s nimi budem naďalej v kontakte a tak budem mať možnosť navštíviť ďalšie zaujímavé i exotické krajiny.

Tento pobyt mi okrem profesijných skúseností dal ešte omnoho viac. Naučil ma „vyderžať“ a lepšie „plávať“ v cudzom svete, kde sa človek zrazu ocitne sám, bez rodiny a svojich blízkych priateľov. Ukázal mi čaro inej krajiny, iných mravov a zvykov, dal mi možnosť získať nových blízkych priateľov, nové kontakty na odborníkov a ľudí pracujúcich v tejto oblasti v Rusku a vo svete a hlavne mi pošepkal (upozornil ma), aké dôležité je pre každého človeka zdravie, jeho rodina a domov. „Život je príliš krátky a čas, ktorý stratíme zivánim, sa nám nikdy nevráti.“ (A. Einstein)

Jozef Bokor



POHLADY Z BALI

Domnievame sa, že čitateľov Trakovických novínok zaujímajú nielen informácie o dianí doma, v obci, ale že si so záujmom prečítajú aj príspevok o vzdialenej krajine Bali. Navyiac, keď zistia, že táto vzdialená krajina súvisí aj s našincami, rodákmi. Pani Jarmila Porubská, rodená Drgoňová, prezívala krušné chvíle, keď jej dcéra Dominika Porubská oznámila, že odchádza ako dobrovoľníčka na ostrov Bali v Indonézii. Dnešní rodičia si postupne, ale predsa len s obavami zvykajú na odchody svojich detí za prácou, vzdelaním či za poznaním cez pol zemegule, tak smerom na západ, ako aj na východ, tak do bohatých, ako aj chudobných – rozvojových krajín.

Rozhodli sme sa využiť letný čas, keď sa Dominika po viac ako štyroch mesiacoch dobrovoľníckej práce vrátila z Bali a bola ochotná podeliť sa s nami so svojimi skúsenosťami a zážitkami a odpovedať na naše zvedavé otázky.

Čo máme rozumieť pod dobrovoľníctvom? Čím ťa myšlienka dobrovoľníctva zaujala? Ako si sa k tejto činnosti dostala?

Pomôžem si definíciou: Dobrovoľníctvo je aktivita robená z vlastnej vôle, kde motívácia nie je založená na peňažných hodnotách, ale pre prospech ostatných. *Dobrovoľníctvo je odovzdanie času, energie, úsilia, vedomostí, schopností a odborných skúseností* pre prospech spoločnosti, lokálnych komunít alebo jednotlivcom mimo príslušníkov rodiny. K dobrovoľníctvu som sa dostala cez svoju cestovateľskú vášeň. Už počas vysokej školy som využila všetky možnosti štúdia v zahraničí, kde som pochopila, že stretávanie sa s ľuďmi z rôznych kultúr ma nesmierne obohacuje. Vďaka kontaktom s nimi som sa dostala ku krátkodobým mládežníckym projektom realizovaným v rámci Európy, kde som začala stretávať dobrovoľníkov pracujúcich na týchto projektoch a zistila som, čo takáto forma práce prináša. Podstata sa mi zapáčila, a tak som začala špekulovať, na ktorú z mnohých dobrovoľníckych ponúk zareagovať. Reagovala som na viaceré, z ktorých vzišlo Bali ako víťazné a ja som neváhala ani sekundu...

Pozn. redakcie:

Bali je indonézske ostrov nachádzajúci sa na západnom konci súostrovia Malé Sundy, medzi ostrovmi Jáva na západe a Lombok na východe. Patrí medzi jednu z 33 provincií v Indonézii s hlavným mestom Denpasar na juhu ostrova.

Celkovo žije na ostrove 3 551 000 (2009) obyvateľov. 93,2 % obyvateľov sú hinduisti a zvyšní vyznávajú islam. Ostrov patrí aj medzi veľké turistické destinácie a je známy pre rozvinuté umenie ako tanec, sochárstvo, maľby, spracovanie kože, kovu a hudba.

Z informácií na Wikipedii môžeme získať dojem, že ostrov ako lákadlo pre turistov oplyva bohatstvom. Je to naozaj tak alebo je skutočnosť iná?

Presne na toto sa ma mnohí pred odchodom pýtali, prečo Bali, akú už len pomoc dobrovoľníkov môže táto turistická destinácia potrebovať. Južné pobrežia sú naozaj vo veľkom navštevované turistami, ktorí idú za exotikou a luxusom, a tak aj Baličania tam

pracujúci v službách zarobia viac. Avšak vnútrozemie a ostatné časti sú chudobné a majú všetky znaky rozvojovej krajiny. Ľudia zarobia tak akurát na nájom, benzín do motoriek a jedlo i napriek tomu, že robia sedem dní v týždni od rána do večera. Žijú v jednoduchých domčekoch, niektorí nemajú ani kúpeľne a chodia sa kúpať a prať do rieky.



Aj keď nemajú ani zďaleka také materiálne zabezpečenie ako my, sú šťastní a inak ako s úsmevom ich ani nestretnete.

Ako si cestovala na Bali a ako dlho trvala cesta?

Išla som letecky z Bratislavy do Londýna, tam som sa musela premiestniť z jedného letiska na druhé na opačnom konci mesta, a odtiaľ som letela smer Bali s prestupmi v Doha v Qatari a v Singapore. Znie to trochu komplikovane, ale let s prestupmi je dobrodružnejší, ocitnem sa na nových miestach a vždy zažijem niečo nečakané. Ako napríklad v Singapore na letisku som so zamestnancom letiska kfmila koi kaprov, ktorí mi jedli krmivo priamo z dlane. Prestávky na letiskách sú tiež dobré na ponáhovanie sa, keďže počas letu ekonomikou triedou veľa miesta na vykladanie nôh nie je. Cesta aj s prestupmi mi trvala asi 2 dni a zo sychravého januárového počasia som prešla do tropického tepla a dusna, na ktoré som si prekvapivo ihneď zvykla.

Ako vyzeralo tvoje nové pôsobisko – dobrovoľnícke stredisko? S kým si sa zoznámila a spolupracovala?

Dobrovoľnícke centrum sa nachádza v strede medzi dvomi dedinkami - moslimskou a hinduistickou, na východnom pobreží ostrova. Náboženstvo, kultúra a zvyky v týchto dedinách sú úplne odlišné, no ľudia sa navzájom rešpektujú a žijú tam v absolútnej pohode.

Samotné centrum bolo kedysi letným domom zakladateľky organizácie a tá ho prenechala čisto dobrovoľníkom a deťom prichádzajúcim od pondelka do soboty na popoludňajšie hodiny angličtiny, matematiky a počítačov.

Centrum pozostáva z dvoch budov, v ktorých dobrovoľníci bývajú, jedia, pracujú, učia, hrajú sa s deťmi a trávia svoj voľný čas. Medzi budovami je zeleno zelený dvor, ktorý vyzerá ako botanická záhrada plná kvetov, stromov, jazierok s rybami, sú tam triedy pre deti a ešte aj bazén. Brány centra sú neustále otvorené a tak je v ňom stále

plno – okrem detí prichádzajú ich rodičia, dedičania či zvedaví turisti, z ktorých sa zopár vrátilo a stali sa dobrovoľníkmi.

Po odchode z centra mi tá kopa ľudí vôkol naozaj chýba. Okrem miestnych som sa skamarátila so zaujímavými ľuďmi z celého sveta - Kanada, New York, Ekvádor, Nemecko, Španielsko, Rumunsko, Čína, Austrália, ktorí opustili svoju prácu a prišli za novou skúsenosťou. Právnička, psychologička, manažéri v medzinárodných spoločnostiach, učiteľ na vysokej škole, úspešní ľudia, ktorí si uvedomujú, že nie každý má možnosť vyrastať v tak priaznivých podmienkach a sú ochotní vzdať sa svojho pohodlia a obetovať čas a schopnosti nezištne tým, ktorí to potrebujú.

Aký bol vzťah detí k doučovaniu v populudňajších hodinách?

Hoci vyučovanie v našom centre začínalo deťom ihneď po riadnom vyučovaní v škole, niektorí žiaci prichádzali už s dvojhodinovým predstihom než bolo naozaj potrebné. Myslím, že to dáva jasnú odpoveď na Vašu otázku Ujasním, že naše hodiny neboli typické školské. Hoci sme museli dodržiavať učebné osnovy, forma vyučovania bola na nás a našej nápaditosti. Na každú hodinu som mala v zálohe nejakú hru či pesničku, ktorou som učivo vždy odľahčila nech mi deti neskáču po stole či nelovia v jazierkach ryby, čo sa stávalo. Okrem vyučovania sme každú sobotu vymýšľali s dobrovoľníkmi špeciálne projekty, počas ktorých sme s deťmi napríklad vyčistili pláž od odpadkov, jašili sa v mori, vyrábali drevené ozdoby, priania pre naše maminky, náramky na predaj či len hrali rôzne hry. Nikto z nás nebol v bežnom živote profesionálnym učiteľom a aj keď je



to skutočne náročná práca, tie spontánne objatia a božtčky ma vždy dokázali dobiť energiou.

Aký vzťah k dobrovoľníkom majú rodičia detí a vôbec obyvatelia dedinky, v ktorej síť pôsobila?

Oni sú celkovo milí ku všetkým ľuďom zo zahraničia. Samozrejme, keď vedeli, že

učím ich deti, boli vďační a na oplátku mi poradili čo sa oplátiť na ostrove vidieť, pozvať ma k nim domov či nákup v ich obchode som mala za výhodnejšie ceny než iní turisti.

Fascinujúce je, že hoci sú ľudia z moslimskej dediny úplne iní než tí z hinduistickej, bez problémov spolu komunikujú, čo sme videli aj na deťoch hrajúcich sa spolu a bolo jedno, kto odkiaľ pochádza.

Balijčania sú veľmi rodinne založení a tí, ktorým to práca dovoľí, sa snažia tráviť čo najviac času so svojimi deťmi. Avšak nie všetci majú takú možnosť a aj preto nám boli mnohí vďační za čas, ktorý s deťmi trávim.

Zmenil sa tvoj pohľad na dobrovoľníctvo po priamej skúsenosti v rozvojovej krajine?

Úprimne, na Bali som išla s cieľom naučiť sa ako medzinárodná organizácia funguje, pomôcť v centre, ako len budem vedieť a spoznať Bali. Do týchto vecných plánov sa však zamiešali miestni ľudia, deti a ostatní spolupracovníci, vďaka ktorým sa

z môjho dobrovoľníctva stal nezabudnuteľný zážitok. Odchádzala som dokonca s prevínilým pocitom, že si odnášam viac než som tam nechala. Na Slovensko som prišla maximálne nabitá pozitívnou energiou (ešte asi týždeň po príchode domov som sa v kuse „škerila“ na neznámych ľuďoch), so zmeneným pohľadom na realitu okolo seba a plná pocitov, ktoré som ani nevedela poukladať.

Pred odchodom na dobrovoľníctvo som sa stretla aj s „múdrymi rečami“ zo svojho okolia, že robiť zadarmo či nebudaj si za pobyt ešte aj platiť je hlúposť a nezmysel, ale neodradilo ma to. Naopak, pred odchodom na Slovensko som sa rozhodla o svojom zážitku rozprávať a ukázať, že peniaze minuté na dobrovoľníctvo môžu predstavovať tú najlepšiu investíciu, akú som kedy spravila.

Dominika, ďakujem ti za rozhovor.

Aj ja ťa ďakujem a dúfam, že náš rozhovor osloví niekoľko nových dobrovoľníkov.

Rozhovor s Dominikou Porubskou pripravila J. Krajčovičová

Čo sa hovorí a píše o nás

V tejto rubrike chceme čitateľom priblížiť hudbu, články v časopisoch, rozhlasové či televízne relácie, v ktorých účinkujú naši obyvatelia alebo sa spomína naša obec, naši rodáci.

Azda každému srdiečko poskočí hrdošťou: „Aha, to sú naši, to je o nás!“

Začnem článkom v kultúrno-spoločenskom týždenníku Týždeň. Redaktor spovedá slovenského prekladateľa žijúceho dlhé roky v Nórsku. V dospelosti prišiel o zrak, a tak sa vyznáva s tým, ako dokáže pracovať a žiť s týmto údelom. Priznáva sa čitateľom, že jeho práca ako nevidiaceho je nič v porovnaní s tým, čo dokáže známy redaktor slovenského rozhlasu – precestovať a poznávať takmer celý svet. A my vieme, že tak obdivne sa vyjadruje o Trakovičanovi – o našom rodákovi Michalovi Hercegoví.

Pokračujem rozhlasovou reláciou rádia Regina, v ktorom ako hosť účinkovala Jarmila Krajčovičová. V úpútavke sa píše:

21. február je Medzinárodným dňom materinského jazyka. V tento deň budeme preto hovoriť o našom rodnom jazyku, o jeho vývoji v dobe digitálnych technológií a o jeho výučbe na základných školách.

Hosťom piatkového Magazínu Rádia Regina bude učiteľka slovenského jazyka a dejepisu, ktorá sa počas svojej 33-ročnej praxe venovala aj tvorbe učebníc slovenského jazyka pre základné školy. Výsledkom jej práce je 31 titulov učebníc, zbierok a pracovných zošitov na vyučovanie slovenského jazyka. Dlhé roky učila na Základnej škole s materskou školou v Trakovičiach, kde bola 11 rokov riaditeľkou – dnes učí vo svojom rodisku Malženiciach.

Jarmila Krajčovičová bude hosťom Magazínu Rádia Regina s moderátorom Richardom Šumeghym v piatok 21. februára medzi desiatou a jedenástou hodinou.

V éteri sa tento rok objavila skladba, ktorá iste Trakovičanov zaujala. Môžete si prečítať text rapu Majka Spirita Mama, ktorej vyznanie sa dá vypočuť na Youtube alebo v rádiách pre mladých.

MAJK SPIRIT
MAMA

Toto je najkrajšia vec akú som kedy napísal
Je venovaná mojej mame a každej dobrej mame na tomto svete
Ďakujem, Ďakujem

Narodená ako dieťa leta a v znamení leva
Prvá žena číslo jedna jediná Eva
Moja mama, moje všetko, moje slnko
Chcem vrátiť sa do čias keď som bol tvoj malý Miško
Sedával ti v náručí, toľko lásky a mieru v jednom náručí
Toľko porozumenia a citu v jednom náručí ma zaručene naučí
veríť si
Môj prvý fanúšik si kráľovná levica a ja tvoj Simba
Tvoj syn ťa obdivuje si moja hrdinka

Na celú džungľu kričím nech je počuť jak ťa milujem a cítim ťa
Ani po smrti neopustím ťa

Z malého dievčatka čo v Trakovičiach páslo husi
A zažilo jak im do cesty prišli v tankoch Rusi
Mám najlepšiu mamu čo vždy urobí viac jak musí
Lúbim ťa viac jak tušíš chcem len nech sa tešíš
Refr.:

(give me your love mama ,so i will never leave you)

Mám najlepšiu mamu

(give me your love mama ,so i will never,never)

Stále budem pri tebe stáť

(give me your love mama ,so i will never,never leave you)

Pamätáš si jak som nevedel pochopiť, že sa usmievaš z telky
A pár minút nato ma ukladáš do postielky
Mami ako to robíš? Povedz ako to stíhaš? Ako to, že keď ťa potrebujem nikdy nechýbaš?

Ja vstávam si tam, zaspávam si tam, som hladný, som smutný, som chorý si tam

Keď sa teším si tam, bojím sa si tam, dávaš nezištná vďaka tebe mami mami

Vyhrál som pán oslavujem a si tam, ostal som sám všetci zmizli ty si tam, nech idem hociak v mojom srdci si tam, ďakujem, že ťa mám si mama mám a teba nenahradí žiadna ani náhoda a teraz rob už len čo chceš mami sme za vodou si ženou čarovnou keď nájdem takú dám to s ňou jak s princeznou lebo som vychovaný kráľovnou
/:Refr.:/

Mám tú najlepšiu mamu a nikdy nenechám ju samu
Vďaka bohu mám dobrú mamu je to požehnanie mať dobrú mamu
Tak dvihni ruky ak máš rád svoju mamu
A tleskaj so mnou ak máš rád svoju mamu
A povedz jej to ak máš rád svoju mamu
A daj jej pusu ak máš rád svoju mamu
Boh je s tebou ak máš rád svoju mamu
Tak si ju váž svoju mamu, dobre stráž svoju mamu
/:Refr.:/

Ako by to bolo, keby Trakovičania nedobíjali aj televízne obrazky!
A skutočne, skupinu žiakov základnej školy pod vedením učiteľa Bys-tríka Tupého sme mohli vidieť na televíznej stanici STV 1 v súťažnej hre Daj si čas.

Možno sú aj iné médiá alebo tlačoviny, v ktorých sa spomínajú či vystupujú naši rodáci. Ak o niektorých ďalších viete, redakcia Trakovičských noviniek ich rada v budúcom čísle priblíži čitateľom.

Spracovala J. Krajčovičová

13 rokov na trakoch

(história jedného divadla v trinástich bodoch)

1. Vedeli ste, že všetko sa to začalo 18. júla 2001? To už je hádam aj riadna história. Na začiatku bola nejasná predstava, že by sme chceli niečo spraviť pre našu obec. Nevedeli sme, čo presne, ani ako by to malo vyzerať, ale to vôbec nevadilo - aj tak sme sa do toho pustili. S podporou priateľov, rodín a vtedajšej pani starostky p. Hercegovovej sme si založili divadlo. Nakoľko sme vo svojej podstate veľmi naivní, mysleli sme si, že pôjdeme v stopách Radošinského naivného divadla. Osud to však zariadil inak a našli sme si vlastnú cestu, po ktorej kráčame, padáme a vstávame, niekedy sa aj kotúčame, až doteraz.
2. Trinásť rokov je veľmi dlhá doba a za ten čas sme veru poriadne vyrástli a rozrástli sa. Z detí sú už dospelí, z dospelých sú hlavy rodín, zo študentov sa stali pracujúci. O tom, že je naše divadlo ozaj pestré, svedčí množstvo profesií, ktoré v našich radoch nájdete. Vedeli ste, že máme v divadle kuchárku, pedagógov, starostu, mamičky na materskej, šikovných majstrov, floristu a jazykových odborníkov? Tiež máme divadelníkov, čo sa rozumejú technike, doprave, či ekonomike; máme diplomata, žurnalistku a budeme mať aj zverolekárku. Nájdete u nás ešte študentov, cestovateľov, spevákov a dokonca aj jadrového fyzika. Viete si predstaviť, ako vyzerajú naše debaty?
3. Okrem neskutočne šikovných kulísárov a technikov sa naše divadlo hrdí aj skupinkou nadaných hudobníkov a spevákov a každé naše predstavenie je oživené hudobnou vsuvkou. Hudba aj texty sú pôvodné a dotvárajú atmosféru a myšlienku predstavenia, za čo sme zožali nejednu pochvalu dokonca od divadelných kritikov. Na našich nadaných umelcov sme právom hrdí a aj my dychtivo očakávame, čím nás v blízkej dobe prekvapia.
4. Náš repertoár činností sa počas rokov formoval. Sme radi, že sme mnohé aktivity pomohli naštartovať, prípadne oživil, tradície. Možno si ešte vybavíte, ako sme pomáhali zrenovovať detské ihrisko, ako sme vystupovali na dvore miestneho pohostinstva na hody, ako sme začali tradíciu obľúbených osláv MDD na ihrisku, ako každý rok prichádzame s novou mikulášskou hrou pre najmenších a tematickou oľdiess party pre najväčších. Možno ste nás zažili na nejakej svadbe, alebo ste videli naše predstavenie. My, okrem tohto všetkého, veľmi radi spomíname, ako sme pred niekoľkými rokmi celí premrznutí koledovali po dedine a mnohí z vás sa nad nami zľutovali a pozvali zohriať sa k vám domov. Tieto zážitky si radi pripomíname, pretože len potvrdzujú, aké úžasné sú tie naše Trakovice.
5. Počas tých dlhých rokov sme vystupovali na rôznych viac alebo menej tradičných miestach a javiskách: na trakovických doskách, v kultúrnych domoch v širokom a ďalekom okolí, v Empirovom divadle, v trnavskom divadle, v parku, v



„šenkú“, na ihrisku, v škôlke, na svadbách, oslavách, na ulici, ale už sme aj zabávali dovolenkárov na chatách. Robíme Trakoviciam meno, kde sa dá.

6. Keď sa zadarí, radi si ideme zasúť'ažiť na trnavskú scénickú žatvu. Zatiaľ nášmu šarmu odborná porota odoláva, ale tieto stretnutia sú pre nás veľmi prínosné a veľa sa z nich naučíme. V r. 2011 sme úspech zaznamenali s našim pôvodným scenárom k hre Turci idú a získali sme druhé miesto za autorský dramatický text na 19. ročníku celoštátneho festivalu divadelných hier s dedinskou tematikou.
7. Našou najväčšou srdcovkou, ako je asi známe, je každoročná Noc návratov. Už sme o nej popísali veľa, preto len pripomenutie, ktoré všetky už máme za sebou: Deti kvetov (Pelíšky), Valentínska, Muzikanti všetkých krajín, spojte sa, Glitter party, Black and white, Filmová (Sinko, seno, Baywatch), Divoký západ, Námornícka, Swingová, Kráľovská a Športová. Dvanásť sa už chystá, ale tému zatiaľ neprezradíme. Info zo zákulisia: je niekoľko horúcich favoritov a vybrať len jedného je veľmi ťažká a zodpovedná úloha. Nech už bude téma akákoľvek, určite to bude zase divočina.
8. Významným, aj keď trochu hrboľatým, obdobím života divadla bolo odčlenenie našej pôvodnej scenáristickej sily, Janky Šipkovskej. Bola s nami od počiatkov Divadla na TrakOch, ale v roku 2006 sa naše cesty rozišli a asi to tak nakoniec aj malo byť. Mohlo tak pod jej vedením vzniknúť detské divadlo Trakovníček a neskôr Janka rozbehla mnohé iné aktivity, v ktorých jej my držíme palce. Aby bolo jasné, neskôr sme znovu nadviazali spoluprácu, napríklad na Trakfeste, a stále sa na ulici zdravíme. Tajne dúfame, že si spolu ešte niekedy zahráme a nielen ako moderátorky na dôchodku. Možno ďalšie roky prinesú príjemné prekvapenie.
9. Súčasťou divadla ste aj vy, diváci. Ste tak úžasní, že je vám venovaný jeden samostatný bod v tomto sumári. Málokto rá dedina sa môže pochváliť takým skvelým, prajným a kul-



- túrnym publikom. Pochodili sme už čo-to, ale najradšej aj tak hráme doma, pretože podpora od vás nás posúva ďalej. Je to skvelý pocit, že máme pre koho hrať, že sa prídete s nami a na nás zasmiať, prípadne sa pobaviť na našich breptoch. Teší nás, že si prídete len tak posediť, zabudnúť na chvíľu na to, čo dávajú v telke, čo sa deje vonku, že „zelená ešte neny vykopaná“ a že sa len tak zrelaxujete s nami.
10. Svoj vlastný bod si zaslúžia aj naši „cezpoľní“. V trakovickej divadle majú totiž zastúpenie aj Bučany, Lovčice, Trnava, či Hlohovec. A keďže nepoznáme hranice, našich externalistov sme okrem iného vyslali napríklad do Čiech, Anglicka, Belgicka alebo Ruska. Hlavne nech sa nám všetci vrátia.
 11. Čo možno nie je až tak známe, je, že v minulom roku sme konečne začali existovať aj formálne a stalo sa z nás občianske združenie. Ak budete mať chuť a možnosť, môžete nám aj vy v budúcnosti počas ročného zúčtovania dať finančne prispieť. Budeme veľmi vďační a budeme tak môcť pre vás pripravovať ešte kvalitnejšie projekty.
 12. Divadlo nie je pre nás len formálnou inštitúciou. Je to miesto, kde sa cítíme ako doma, kde preberáme aktuálne témy a kde sa hrnú vtipy ako na bežiacom páse. Aj keď o nás nie je niekedy počuť, stále sme aktívni a chceme prinášať len to najlepšie. Sme taká malá komunita kamarátov, susedov, súrodencov (áno, rodinkárstvo u nás výrazne podporujeme), ale stále sme otvorení novým členom. Preto ak má niekto chuť pridať sa k nám, má nápady alebo ochotu niečo nové podniknúť, je srdečne vítaný.
 13. „Nezastavujeme, máme zpoždení!“ Aj keď sme na scéne tak dlho, tak stále máme čo povedať a veľkú chuť kráčať vpred. Na tento rok chystáme našu tradičnú Noc návratov, snáď stihneme aj Mikuláša, ale hlavne sa tešíme na novú hru s čerstvými hereckými posilami. Tentokrát sme siahli po klasike od Moliera, v ktorej zahviezdia aj nové tváre, preto buďte v strehu, aby vám nič neuniklo.

**Zuzana Komarňanská,
Divadlo na TrakOch**

Deň matiek

Každý, kto si prečíta tento názov si určite pomyslí na tú svoju mamu. Aj deti z našej školy, ktoré pripravovali program pre svoje mamy, určite na ne mysleli.

Ale začnem trochu netradične. Program ku dňu matiek nie je len taká jednoduchá záležitosť.

1. Treba dohodnúť vhodný termín.
2. Vymyslieť, pohľadať niečo zaujímavé, čo ešte nebolo, aby sme sa neopakovali, aby to nebolo dlhé, nudné.
3. Keď je program nacvičený, treba ísť na obecný úrad a dohodnúť sa, či by sme si mohli prísť program vyskúšať aspoň dvakrát do kultúrneho domu, čo je dosť náročné, pretože ich vystupuje spravidla okolo sto.
4. A keď už som pri kultúrnom dome, tam treba ďalších ľudí, ktorí nám chystajú ozvučenie.

Tento rok sa uskutočnil Deň matiek v piatok, čo bolo trochu netradičné, ale zdalo sa nám, že každá mama bude rada, keď bude v nedeľu so svojimi deťmi.

Program začal ako obyčajne, pán starosta svojím milým príhovorom. Počas celého príhovoru bol v sále šum. Ja aj moje kolegyně sme si mysleli, že ešte asi niektorí prichádzajú, usádzajú sa... Vyšli na pódium deti a – stále šum. Dokonca deti, ktoré sa mali chystať na program vedľa v sále, behali sem a tam a ich mamičky, pre ktoré sme program chystali, si vedľa

telefonovali.

Celý program aj so škôlkarmi trval hodinu a 15 minút. Za túto dobu sa mamy nahlas rozprávali, telefonovali a nechali svoje deti, aby svojím správaním rušili vystúpenie ostatných detí na pódii. Ani ozvučenie nestačilo.

A pohľad za posledných pár rokov: vystúpi moje dieťa, tak si ho vezmem, bavím sa, vyrušujem a je mi jedno, či sa za mnou niekto pozerá na program svojho dieťaťa. Aj v minulosti boli živé deti, a predsa vydržali až do konca programu. Hovorí sa tomu úcta k deťom, ktoré vystupujú, (lebo k vystúpeniu na pódii musia nabrať aj odvahy) a neúcta aj k učiteľom.

Môj kritický pohľad na priebeh programu Dňa matiek je nič v porovnaní so slovami dieťaťa: „Pani učiteľka, moja mama sa celé naše vystúpenie bavila a nepozerala sa na mňa!“ Žiačka z inej triedy k tomu dodala: „No a moja mama začala telefonovať, odišla a vrátila sa, až keď sme odvyštupovali.“

Tento článok samozrejme nepatrí tým mamám, ktoré vydržali až dokonca a nedali sa vyrušovať ostatnými, ale s láskou a úctou k všetkým snaživým deťom prijali tú úprimnú detskú kytičku básní a pesničiek.

**Jana Šípkovská,
vychovateľka ŠKD**



Najmladšia volebná komisia na Slovensku

Prezidentské voľby - téma, o ktorej sa v poslednom období veľa písalo aj hovorilo. Prvé kolo prebiehalo 15. marca 2014 a druhé 29. marca 2014. V zasedačke Obecného úradu obce Trakovice sa stretla skupinka deviatich mladých ľudí. Priemerný vek našej volebnej komisie bol 22 rokov, čím sme boli spomedzi volebných komisií na Slovensku tou najmladšou. Pri vstupe do zasedačky nás voliči oslovovali slovom „aká omladzina tu je“. Toto slovo bolo pre nás všetkých cudzie, spoločne sme sa na ňom zasmiali, zároveň nás veľmi potešilo, že si to voliči všimli, keďže sme vymenili po dlhých rokoch staršiu generáciu vo volebnej komisii. Chcela by som sa v mene všetkých členov komisie poďakovať obecnému úradu a konkrétne pani Soni Janíkovej, za cenné rady a starostlivosť o nás po celé dva dni volieb.

Lucia Podhradská



Horný rad zľava – Edo (28), Natália (23), Lucka (25), Marek (25), Ninka (20), Tereška (20). Dolný rad zľava – Alexandra (20), Barbora (21), Jožko (20)

Výsledky hlasovania vo volebnom okrsku č. 1 z voľby prezidenta Slovenskej republiky 15.3.2014

Vo volebnom okrsku boli zistené tieto výsledky:

| | |
|---|-------------|
| Počet oprávnených voličov zapísaných do zoznamu oprávnených voličov | <u>1208</u> |
| Počet oprávnených voličov, ktorým boli vydané obálky | <u>601</u> |
| Počet odovzdaných obálok | <u>601</u> |
| Počet platných hlasov odovzdaných pre všetkých kandidátov | <u>597</u> |

Počet platných hlasov odovzdaných pre kandidátov:

| | |
|---|-----|
| 1. BÁRDOS Gyula | 0 |
| 2. BEHÝL Jozef Mgr. | 6 |
| 3. ČARNOGURSKÝ Ján JUDr. | 3 |
| 4. FICO Robert doc. JUDr., CSc. | 194 |
| 5. FISCHER Viliam prof. MUDr., CSc., FICS | 4 |
| 6. HRUŠOVSKÝ Pavol JUDr. | 32 |
| 7. JURISTA Ján PhDr. | 1 |
| 8. KISKA Andrej Ing. | 134 |
| 9. KŇAŽKO Milan | 50 |
| 10. MARTINČKO Stanislav | 0 |
| 11. MELNÍK Milan prof. RNDr., DrSc. | 4 |
| 12. MEZENSKÁ Helena Mgr. | 10 |
| 13. PROCHÁZKA Radoslav JUDr., PhD. | 159 |
| 14. ŠIMKO Jozef JUDr. | 0 |

Výsledky hlasovania vo volebnom okrsku č. 1 z voľby prezidenta Slovenskej republiky 29.3.2014

Vo volebnom okrsku boli zistené tieto výsledky:

| | |
|---|------------|
| Počet oprávnených voličov zapísaných do zoznamu oprávnených voličov | 1204 |
| Počet oprávnených voličov, ktorým boli vydané obálky | 651 54,06% |
| Počet odovzdaných obálok | 651 54,06% |
| Počet platných hlasov odovzdaných pre všetkých kandidátov | 644 53,48% |

Počet platných hlasov odovzdaných pre kandidátov:

| | | |
|---------------------------------|-----|--------|
| 1. FICO Robert doc. JUDr., CSc. | 294 | 24,41% |
| 2. KISKA Andrej Ing. | 350 | 28,23% |

Výsledky hlasovania vo volebnom okrsku č. 1 vo voľbách do Európskeho parlamentu dňa 24.5.2014

| | |
|--|---------|
| Počet voličov zapísaných v zozname voličov vo volebnom okrsku: | 1203 |
| Počet voličov, ktorým boli vydané obálky: | 99 8,23 |
| Počet odovzdaných obálok: | 99 8,23 |
| Počet platných odovzdaných hlasov spolu | 97 8,06 |

Počet platných hlasov odovzdaných pre každú politickú stranu, politické hnutie alebo koalíciu:

| | | |
|--|----|------|
| 1. NOVA, Konzervatívni demokrati Slovenska, Občianska konzervatívna strana | 4 | 0,33 |
| 2. Kresťanskodemokratické hnutie | 21 | 1,75 |
| 3. SMER - sociálna demokracia | 29 | 2,41 |
| 4. Slovenská ľudová strana | 0 | |
| 5. Národ a Spravodlivosť - naša strana | 1 | 0,08 |
| 6. Magnificat Slovakia | 0 | |
| 7. DEMOKRATICKÁ OBČIANSKA STRANA | 0 | |
| 8. 7 STATOČNÝCH REGIONÁLNA STRANA SLOVENSKA | 0 | |
| 9. Maďarská kresťanskodemokratická aliancia - Magyar Kereszténydemokrata Szövetség | 0 | |
| 10. Strana TIP | 3 | 0,25 |
| 11. Ľudová strana Naše Slovensko | 0 | |
| 12. EURÓPSKA DEMOKRATICKÁ STRANA | 0 | |
| 13. NOVÝ PARLAMENT | 0 | |
| 14. MOST - HÍD | 0 | |
| 15. Kresťanská SLOVENSÁ NÁRODNÁ STRANA | 0 | |
| 16. Strana demokratického Slovenska | 7 | 0,58 |
| 17. Strana zelených | 0 | |
| 18. VZDOR - strana práce | 0 | |
| 19. OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti | 13 | 1,08 |
| 20. PRÁVO A SPRAVODLIVOSŤ | 3 | 0,25 |
| 21. Sloboda a Solidarita | 0 | |
| 22. Strana moderného Slovenska | 0 | |
| 23. Komunistická strana Slovenska | 1 | 0,08 |
| 24. ÚSVIT | 0 | |
| 25. Strana občianskej ľavice | 0 | |
| 26. Slovenská národná strana | 2 | 0,16 |
| 27. Slovenská demokratická a kresťanská únia - Demokratická strana | 13 | 1,08 |
| 28. PRIAMA DEMOKRACIA, Kresťanská ľudová stran | 0 | |
| 29. Strana maďarskej komunity - Magyar Közösség Pártja | 0 | |

ZO Jednoty dôchodcov Slovenska v Trakoviciach žije aktívnym životom

V marci 2014 sme sa stretli na výročnej členskej schôdzi, na ktorej sme hodnotili prácu za rok 2013. Zároveň sme prijali plán práce na rok 2014. Na výročnej členskej schôdzi vystúpil aj starosta obce p. Ing. Ľudovít Tolarovič, ktorý pri príležitosti MDŽ zablagožehal všetkým ženám, matkám, poprial im veľa zdravia, spokojnosti do ďalších rokov a obdaroval ich kvetinou.

V apríli sme sa v počte 24 členov zapojili do brigády na miestnom cintoríne.

Navštívili sme mesto Hlohovec, kde nám na počúvanie i do tanca hrala sku-

pina DUO Jamaha. Naši členovia si odniesli krásny zážitok.

V letných mesiacoch sme podnikli cestu na kúpalisko v Dunajskej Strede. Všetci zúčastnení boli spokojní, cítili sa veľmi príjemne.

Dva manželské páry – manželia Guloví a manželia Blahoví strávili príjemný týždenný pobyt v kúpeľoch Nimnica.

Náš spevácky súbor pod vedením p. Márie Bučkovej sa prezentoval svojím speváckym vystúpením v kultúrnych programoch v obci Brestovany a Dvorníky.



V júni sme zorganizovali posedenie s jubilantami, ktorí mali v druhom štvrtroku meniny a v prvom polroku okrúhle životné jubileum. Blahožehali sme p. E. Drgoňovi k 75. narodeninám, p. V. Petrovičovej, p. F. Blahovi, p. H. Bokorovej a p. B. Cepkovej k 60. narodeninám a p. M. Sobotovej k 55. narodeninám.

Zablagožehali sme aj nášmu sponzorovi – p. M. Hromadovi a p. A. Hromadovej – pri príležitosti ich životného jubilea.

Nálada aj občerštenie boli výborné, zábava pokračovala do neskorých večerných hodín. Na harmonike nás sprevádzal p. P. Bališ.

Dúfame, že dobrá spolupráca a súdržnosť v našej organizácii ako aj spolupráca s obecným úradom a všetkými našimi priaznivcami bude pokračovať aj naďalej a bude príjemným spretrením jesene nášho života.

Zdena Bališová,
členka výboru ZO



Ukončenie leta 2014

V roku 2013 sme začínali s projektom Ukončenie leta. Ťahákom tohto projektu bolo účinkovanie Art Music Orchestra z Červeníka. Na uskutočnenú akciu bol veľmi pozitívny ohlas nielen od našich občanov, ale aj obyvateľov z okolitých dedín. Zámerom projektu je, aby sa ľudia stretli, zabudli na každodenné starosti pri dobrej hudbe. Preto pozývame hudobné skupiny z rôznych hudobných žánrov.

V septembri 2014 sme pozvali do priestorov areálu Telovýchovnej jednoty hudobnú skupinu Borovienka. V ich podaní zazneli piesne nielen z nášho regiónu, ale aj piesne z Rumunska, Srbska, či Chorvátska. Hudobným prídavkom boli známe české polky a valčíky.

Tohtoročné vystúpenie Borovienky, v príjemnom prostredí zrekonštruovaného športového areálu, za slnečného počasia, naplnilo očakávania všetkých, ktorí sa tohto vydareného podujatia zúčastnili.

Rovnako ako pri väčšine predchádzajúcich akcií usporiadaných obcou ma

mrzí veľmi nízka účasť a nezáujem zo strany občanov. Teší ma však, že tí čo prišli, odchádzali spokojní a s pocitom príjemne prežitého popoludnia. Práve

oni ma utvrdili v tom, že má zmysel v podobných podujatiach pokračovať.

Ing. Ľudovít Tolarovič



DUDVÁH

Dudvák je najväčší vodný tok, ktorý preteká našou obcou. Už ako dieťa som sa zaujímal odkiaľ táto rieka priteká a kde končí. Preto sme sa so synom rozhodli, že to zistíme. Dočítali sme sa, že Dudvák je typická nížinná rieka, ktorá preteká juhozápadnou časťou Slovenska. Má dĺžku približne 98 km. Tok rieky smeruje prevažne zo severu na juh paralelne s riekou Váh. Odvodňuje svahy Malých Karpát. Rieka je ovplyvnená činnosťou človeka a je poznamenaná výstavbou umelých kanálov, riečnych prepojení a vodohospodárskych zariadení ako súčasť závlahového systému pre poľnohospodárske využitie. Tok rieky sa delí na tri časti: Horný Dudvák, Dolný Dudvák a Salibský Dudvák. V tomto článku sa budeme venovať tomu „nášmu“, Hornému Dudváhu, ktorý začína oddelením od koryta riečky Dubová v obci Čachtice a končí pri Siladiciach, kde sa vlieva do najdlhšej slovenskej rieky Váh. Významnými prítokmi horného toku Dudváhu sú riečky Holeška pri obci Trebatice a Chtelníčka pri Veľkých Kostofanoch. Dĺžka toku Horného Dudváhu je približne 42 km.

Trasu sme naplánovali na tri časti. Najskôr sme vyrazili z Trakovíc v smere toku rieky. Zbalili sme jedlo, termosku s čajom, mapu a vyrazili. Cez Trakovice sme prešli smerom k Bučanom, kde sa nachádza „kamenný most“, ktorý je zasypaný zeminou. Je z neho pekný výhľad na okolie. Ďalej sme išli popri Bučianskych hájoch. Pri dolnom konci Bučian je čerpacia stanica, neďaleko ktorej sa vlieva kanál, ktorý preteká aj cez našu obec. Blízko železničnej trate sa do Dudváhu vlieva potok, ktorý bol v minulosti značne znečistený. Je tu starý oblúkový mostík. Zaujímavé je, že voda v tomto potoku mala inú farbu ako voda v Dudváhu, čo bolo viditeľné pri ich sútoku. Pokračovali sme popri ďalších mostoch a čerpacej stanici až sme prišli k diaľnici D1. Odtiaľto časť rieky tečie ďalej ako Dolný Dudvák. Tu je vybudovaná preložka, ktorou časť rieky označenej ako Horný Dudvák tečie smerom k Siladiciam, kde sa vlieva do Váhu. Je tu aj menší vodopád. Pod diaľničným mostom a cestičkou po Dudváhovom vale sme prišli k železničnej trati so zastávkou Siladice. Za obcou Si-

ladice sa Dudvák stáčil veľkým oblúkom popri jazere Siladické očko. Tu sme na brehu nazbierali materinu dúšku na voňavý čaj. Vedeli sme, že cieľ našej cesty je už blízko. Pomaly sme sa približovali k sútoku Dudváhu a Váhu v očakávaní, ako to tam bude vyzerat'. Pre tento pocit mám rád spoznávanie nových miest. Po chvíli sme už spoza stromov uvideli spojenie vód Dudváhu a Váhu. Dávid sa ma po prezretí miesta spýtal: „Tatino, to kvôli tomuto sme sem išli?“ Očakával niečo veľkolepejšie, ako keď sme boli v Passau, kde je sútok riek Dunaj, Inn a Ilz a každá z týchto riek mala inú farbu. V cieľi sme si trochu oddýchli, urobili pár fotiek a vrátili sme sa do Siladic, odkiaľ sa ozývala hudba od kolotočov. Túru sme ukončili jazdou na reťazáku a po menšom občerstvení sme sa už príjemne unavení viezli domov a plánovali ďalšiu časť našej cesty.

Na druhú časť trasy sme vyrazili v januári. Teplomer ukazoval -10 °C. Išli sme v smere proti prúdu rieky. Prvá dedina boli Žlkovce, kde sme popri družstve prešli po betónovej ceste k Ratkovciam. Pri stohu sme si urobili prestávku, dali sme si raňajky a teplý čaj. Aj keď bola zima, bolo bezvetrie a svietilo slniečko. Chutilo nám lepšie ako v hoteli. Pokračovali sme po poľnej ceste a došli sme k hájiku, okrajom ktorého Dudvák preteká. Potom sme išli popri krmidlách, kanáloch, posedoch, mostoch a lávkach, až sme prišli k bažantnici pri Pečeňadoch. Po prezretí bažantov a holuba, ktorý slúžil ako návnada v kletke pre odchyt dravcov, sme pokračovali ďalej, až sme prišli k železničnej trati vedúcej k atómovej elektrárni Jaslovské Bohunice. Tu bol regulačný kanál vedúci k Drahovciam, z ktorého do Dudváhu pritekala voda. Dali sme si prestávku na desiatu a posilnení sme pokračovali ďalej. Vedeli sme, že blízko Veľkých Kostolian sa nachádza sútok riek Dudvák a Chtelníčka. Toto miesto bolo zaujímavé tým, že dve približne rovnako široké riečky sa spájali do jednej. Odtiaľto bol Dudvák podstatne užší, skoro ako kanál, ktorý preteká cez našu dedinu. Po malom odpočinku na poľovníckom posede sme pokračovali po upravenej cestičke po vale Dudváhu, ktorá bola lemovaná stromami a kríkmi. Mala dĺžku asi 10 km. V pozadí bolo vidieť obce Dubovany, Veselé, Rakovice a Borovce. V týchto miestach bola voda prevažne zamrznutá. Videli sme rôzne zvieratá, najzaujímavejšia bola ondatra, ktorá utekala po ľade a hľadala miesto, kde sa pred nami skryje. Keď slnko zapadalo a naše tieňe boli dlhé, prišli sme do obce Kocurice. Dudvák pretekal okrajom dediny. Bola tu podľa neho nazvaná Dudvážska ulica. Za touto dedinou sme túru ukončili a presunuli sme sa do reštaurácie v Trebaticiach, kde sme pri dobrej večeri čakali na odvoz domov. Prešli sme asi 22 km. Boli sme unavení, ale spokojní. Zhodli



Sútok Dudváhu a Chtelníčky

sme sa, že aj neďaleko od domu sú zaujímavé miesta. Výlet nás okrem večere nič nestálo. Ako sa hovorí, najdrahšie veci sú zadarmo.

Prešli asi dva mesiace a viezli sme sa do Kocuríc, kde sme začali poslednú časť našej cesty. Podľa zistených informácií sa pri obci Trebatice mala do Dudváhu vlievať riečka Holeška, ktorá mala byť významným prítokom Dudváhu. No v skutočnosti to bolo trochu inak. Žiadny sútok riek sme nenašli. Len suché koryto, ktoré sa pripájalo k riečke, po ktorej sme pokračovali ďalej v domnení, že je to Dudvák. Aj keď mapa ukazovala niečo iné, povedali sme si, že Dudvák predsa nemôže byť bez vody a išli sme ďalej. Došli sme až do Krakovian, kde sme sa dozvedeli, že ideme popri Holeške a to suché koryto je skutočne Dudvák. Po menšej nadchádzke sme sa vrátili a pokračo-

vali ďalej. Bolo zrejmé, že tadiaľto v minulosti tiekla rieka. Keďže tam nebola žiadna voda a neboli sme si istí, či ideme správne, veľmi nadseni sme neboli. Ale nevzdali sme sa a prišli sme do dediny Ostrov. Tu stála tabuľa s nápisom „Revitalizácia potoka Dudvák, oživenie fauny a flóry v regióne horného toku povodia Dudváhu“. To nás uistilo že ideme správne. Znova sme dostali chuť na zdolávanie ďalších kilometrov. V malom obchodíku na námestí sme si kúpili jedlo a pitie. Bol tu ochotný pán, ktorý nám povedal, že Dudvák je už niekoľko rokov bez vody a poradil nám, kadiaľ máme ísť. Za obcou Ostrov bola hranica Trenčianskeho kraja. Bol to dobrý pocit prísť tak ďaleko. Pri prechádzaní cez túto pomyselnú čiaru sme sa cítili, ako keby sme prechádzali cez rovník. Koryto bolo miestami zasypané a niekedy bolo obtiažne zistiť, ka-

diaľ rieka tiekla. Našli sme tu most s vyrytým rokom 1939. Ďalej sme išli popri obciach Očkov a Podolie, až sme prišli do Častkoviec. Po oddychu v parku sme pokračovali v ceste, ktorej cieľ už nebol ďaleko. Slnko sa už dotýkalo Karpát. Konečne sme prišli do Čachtíc, kde suché koryto končilo pri stavidle v tvare Y. Po jednej strane tiekla riečka Dubová. Tu bol začiatok Dudváhu a pre nás koniec našej zaujímavej cesty. Po vychutnaní si tohto miesta sme urobili pár fotiek. Potom sme v miestnej reštaurácii pri dobrom jedle preberali naše zážitky. Cítili sme sa veľmi bohatí.

Na záver by som chcel poďakovať ľuďom, ktorí nám cennými radami a odvozom pomohli pri uskutočnení tejto cesty. Bola to zaujímavá túra, na ktorú si pri prechádzke okolo Dudváhu vždy spomenieme.

Pavel a Dávid Masárovi

Ak ste niekedy v záhrade videli „bezdomovca“

Podľa Ing. Aleny Škuciovej z ÚKSÚP OOR Topoľčany si treba na začiatku vyjasniť pojmy. Z taxonomického hľadiska máme v záhrade kmeň mäkkýše, trieda ulitníky, rad slimáky.

Slimáky majú dva páry zatahnutelných tykadiel, oči sú na konci druhého, dlhšieho páru. Schránka môže byť čiastočne alebo aj úplne zakrpatená. Zaujímavé teda je, že slimáky bez viditeľnej ulity patria medzi ulitníky... V našej faune žije do 200 druhov slimákov v asi 15 čeľadiach. Pre nás sú najvýznamnejšie tieto čeľade:

Z čeľade **slimákovité (Helicidae)**, je najznámejší **slimák záhradný (Helix pomatia)**. Má guľovitú pravotočivú ulitu z vápenca. Ústny otvor obsahuje radulu - čo je pilníková doštička. Zimuje ukrytý v pôde.

Čeľad **slizniakovitité (Agriolimacidae)** zastupujú **slizniak záhradný (Deratoceras reticularum)** a **slizniak poľný (Deratoceras agreste)**. Telo je bez ulity, štíhlejšie, noha je vzadu špicatá a má chrbtový kýl, dýchací otvor je v zadnej časti štítu. Telo je sivé, žltkasté až hnedé, niekedy s drobnými škvrnkami až sieťkou, bez pozdĺžnych pruhov, veľkosť 25 – 60 mm. Sú najčastejší škodcovia poľných plodín.

Čeľad **slizniakovitité (Limacidae)** stavba tela je ako u predošlej čeľade. Telo je žltkasté, sivé, modré až hnedé, často s pozdĺžnymi pruhmi alebo „tigrovanou“ kresbou, veľké 60 – 160 mm. Najznámej-



ším zástupcom je **slizniak veľký (Limax maximus)** so škvrnitou „tigrovanou“ kresbou. (FOTO 1)

Patrí sem aj **Slizniak karpatský (Bielzia coeruleans)** Vyskytuje sa len v Karpatoch! Ide o veľmi vzácny druh, ktorého výskyt je obmedzený na vlhké prostredie karpatských listnatých lesov. Je nápadne modro sfarbený. Je chránený druh. (FOTO 2)



Čeľad **slizovcovité (Arionidae)** má telo vždy bez ulity, dosť zavalité, noha je vzadu zaoblená, bez chrbtového kýlu, dýchací otvor je v prednej časti „štítu“. Patrí sem **slizovec záhradný (Arion hortensis)**.

Slizničky a slizovce za potravou vyliezajú hlavne v noci, škody spôsobujú za vlhkého počasia. Slimáci sú obojpohlavní. Do roka majú dve generácie. Dospelec kladie 200-400 vajčiek v skupinkách po 10-20 ks asi 5 cm hlboko do pôdy. Preto je vhodné pôdu po sejbe plodiny zavalcovať, aby sa im znemožnilo vchádzať do úkrytov. Ich aktivita začína pri teplote 5 °C. Ich žravosť je veľká, hmotnosť tela sa zvýši za 24 hodín o 30-40%.

Základnou ochranou je odstraňovanie pozberových zvyškov a príprava pôdy bez hrúd. Majú aj množstvo prirodzených nepriateľov, ktorí sa nimi živia: hmyz, krtek, ježkovia, slepúchy, jašterice, vtá-

ci, a kačice a husi.

Pri ničení je vhodné aplikovať moluskocíd (jed) do riadkov už pri sejbe alebo 2-3 dni pred vzídením navečer. Autorizované prípravky sú Mesurol Alimax a Mesurol Schneckenkom. V záhradách používame aj ekologický prípravok s parazitickými hlísticami Nemaslug.

Doteraz sme spomínali u nás najbežnejšie slimáky. Globalizáciou obchodu sa k nám dostávajú aj nové invázne druhy.

Slizovec iberský (Arion lusitanicus) dorastá do dĺžky asi 120 mm. Sfarbený je v oranžových a hnedých odtieňoch. Pôvodom pochádza zo Španielska. Je všežravý a vysoko agresívny. U nás bol zistený v roku 1992, jeho rozšírenie je zaznamenané v celej Európe a až na Islande. (FOTO 3)



Oveľa nebezpečnejší je **slimák Pomacea insularum**, ktorý zatiaľ nemá slovenské pomenovanie. Do Európy bol zavlečený pravdepodobne s akvárijnými rastlinami z Južnej Ameriky. Prvýkrát bol zistený v roku 2009 v delte rieky Ebra v Španielsku. Dokáže tvoriť obrovské kolónie, ktoré upchávajú kanály, zavlažovacie potrubia a jeho chemická likvidácia je veľmi ťažká. Katalánske úrady v spolupráci s EÚ prijali okamžité akčné plán, ktorý bráni mechanickému rozšíreniu tohto nebezpečného invázneho škodcu.

PaedDr. Róbert Harsányi

AKO SA ZACHOVAŤ – človek a zver

Boli ste už v situácii, kedy ste našli mláďa divej zveri, poranenú alebo usmrtenú divú zver? Mali ste už kolíziu s divou zverou? Čo v takej situácii robiť, ako sa zachovať? Možno jednoduché otázky, no odpovede na ne rôzne. Aj Poľovnícke združenie Dudváh Trakovice má s obyvateľmi rôzne skúsenosti. Obyvatelia mnohokrát nájdu v našom chotári mláďa srny, zajaca, bažanta, kačice, diviaka a myslia si, že je to sirota. Mnohí v dobrom úmysle ho zoberú domov, zastavia sa u poľovníka, na polícii a snažia sa mláďa zachrániť. Zobrať z chotára takéto zviera nie je ideálnym riešením. Ochránari a poľovníci sa zhodujú, že je veľkou chybou vynášať mláďatá z lesa, hája, lúky, či poľa. Navyše je veľmi pravdepodobné, že keby takéto osoby zastavila policajná hliadka, prípadne by boli nahlásené polícii, mohli by byť podozriví z pytliactva. Matka s mláďaťom nemusia byť neustále spolu, niekedy sa dospelé zviera môže pást alebo sa iba utiahne na odpočinok a mláďa odloží do relatívneho bezpečia. V nijakom prípade by sa človek nemal mláďaťa dotýkať. Matka vyčítí ľudský pach a mláďa môže opustiť. A namiesto pomoci malému zvieratku človek zaháji jeho záchub. Ak aj človek vidí mláďa, mal by sa čím skôr vzdialiť, matka sa k nemu zvyčajne vráti. Vidieť v chotári zviera je veľmi atraktívna záležitosť. Každý sa snaží priblížiť čo najbližšie, aby si zviera odfotil, zvečnil. Ak sa však priblížime príliš blízko, divá zver sa dáva na útek. Niekedy prekonáva rôzne prekážky, o ktoré sa poraní, prípadne

prekonáva cestu a stret s autom ju poraní, či usmrť. Pri zrážke s divou zverou zvyčajne dôjde aj k poškodeniu auta a ohrozeniu zdravia alebo dokonca aj životov pasažierov vo vozidle. O zrazené zviera je potrebné sa postarať. Ročne vodiči zrazia približne desať tisíc kusov divej zveri. Ich cena sa pohybuje niečo vyše jedného miliónu Eur. Aby sa znížilo riziko zrážky so zvieraťom na ceste, mali by byť vodiči obozretní na miestach, kde sa divá zver často vyskytuje. Je to najmä v lokalitách ich migračných a potravinových trás. Je nevyhnutné byť obozretný najmä za súmraku a v čase ruje. Dôležité je tiež dodržiavať maximálnu povolenú rýchlosť, respektíve ísť pomalšie v kritických miestach. Ak neúmyselne zrazíte zviera, sankcia by vám nemala hroziť. No nájdu sa aj takí, ktorí dokážu autom

„poľovať“ na malé zvieratá na ceste. Nerobí im problém zraziť zajaca alebo bažanta. V prípade, že sa zrazenie začne vyšetrovať a vyšetrovateľ príde na to, že šlo o úmyselné zrazenie zvieraťa, môže byť vodič obvinený z trestného činu - buď z pytliactva alebo z poškodzovania cudzej veci. To isté platí aj vtedy, ak si zrazenú zver ponecháte a to aj po neúmyselnej zrážke. Takéto konanie by mohlo byť považované za pytliactvo, lebo divá zver je majetkom poľovníckeho združenia. Najideálnejšie je zavolať políciu, ktorá kontaktuje členov príslušného poľovníckeho združenia. Poľovníci sú povinní postarať sa o zranené alebo uhynuté zviera. PZ Dudváh Trakovice Vás preto prosí, dodržiavať tieto všeobecne platné zásady a pravidlá.

PaedDr. Rastislav Murín



Migračné cesty zveri pretínajú pozemné komunikácie

O skoroceli

Skorocel je častým návštevníkom našich záhrad. Najčastejšie sa jedná o skorocel väčší (*Plantago major*), ktorý je charakteristický guľatými a mohutnejšími listami. Skorocel kopijovitý (*Plantago lanceolata*) má podľa svojho názvu kopijovité listy s tromi alebo siedmimi žilkami a kvety usporiadané do guľatého alebo valcovitého klasu. Skorocel ako liečivú rastlinu používali už v staroveku. Rímsky prírodopisec Plinius starší odporúča skorocelovú šťavu na liečbu uhryznutia besným psom alebo uštipnutia škorpiónom.

Stredovekí lekári ho používali podobne ako dnešná ľudová medicína. Liečili ním rany, choroby priedušiek, pľúc, črevné a žalúdočné problémy. Svätá Hildegarda z Bingen tvrdila, že skorocel pomáha zbaviť sa pričarovanej lásky. Píše: „Ak bolo žene alebo mužovi počarované kúzлом lásky, nech vypijú šťavu zo skorocelových listov bez vody alebo s vodou a potom si dajú kalíštek niečoho ostrého, tak sa zbavia kúzla a budú sa cítiť voľnejší.“ Nemecký botanik Heinrich Marzell v roku 1930 opísal recept proti bolesti hlavy: „Do plátenného vrecúška zašijeme koreň skorocelu bielou niťou. Vrecúško zaviazeme na hlavu pomocou modrej nite.“ A ešte jedna rada stredovekých bylinkárov – ak vás bolia nohy, dajte si do topánok lístky skorocelu.

V súčasnosti sa skorocel používa naj-

má vo forme čaju proti kašľu. Výborným liekom je aj skorocelový sirup, ktorý môžeme pripraviť rôznymi spôsobmi. Vyskúšať môžete napríklad tieto dva:

Skorocelový sirup č. 1:

Do zaváracieho pohára uložíme striedavo vrstvu nasekaných čerstvých skorocelových listov a cukru. V noci necháme vrstvy usadiť a ráno doplníme poslednou vrstvou listov a cukru. Pohár vložíme do jamy vykopanej v záhrade a miesto označíme. Po dvoch až troch mesiacoch zrenia pohár vykopeme. Užívame trikrát denne po polievkovej lyžici pred jedlom. Tento sirup je užitočný proti kašľu, nachladnutiu, hnačke, na zlepšenie činnosti žalúdka a čistenie krvi.

Skorocelový sirup č. 2:

Tento recept pochádza z roku 1901. Skorocelové listy pokrájame, zalejeme vodou a varíme 10 až 15 minút. Hotový odvar precedíme a odvážeme. Pridáme rovnaké množstvo cukru. Alebo polovicu cukru a polovicu medu. Znova povaríme, naplníme do fľaš a dobre uzavrieme. Tento sirup je vynikajúcim prostriedkom proti kašľu.

PaedDr. Silvia Murínová

Skorocel kopijovitý



Skorocel väčší



DORASTENCI TRAKOVÍC VÍTAZOM LIGY

Súťaž vo futbale „Oblastné Majstrovstvo „B“ Dorast“ v sezóne 2013/2014 vyhrali naši dorastenci. Cesta za víťazstvom nebola jednoduchá. Niekoľko rokov sa futbalu v Trakoviciach nedarilo. Nádejní futbalisti odchádzali do iných klubov za lepšími podmienkami a do vyšších súťaží. Možno to nebolo na škodu veci, lebo posledné roky sa do klubu TJ Družstevník Trakovice vrátili hráči so skúsenosťami a s poznaním, že doma je najlepšie. Odrazilo sa to aj v práci so žiakmi a dorastom. Ich výchovou a vytvorením vhodných podmienok sa formuje možno základ ešte lepšieho futbalového mužstva dospelých. Obec Trakovice zveľadila futbalový areál, posilnila personálnu základňu na jeho údržbu a v areáli rozšírila možnosti ďalšieho športového využitia sa nielen pre futbalistov. Aj tento fakt mal iste vplyv na to, že do futbalového mužstva sa začali vracajú domáci hráči. U dorastu tvorili základ tímu. Na víťazstve sa podieľali cezpoľní Roman Horváth z Trnavy, Martin Stanko z Hlohovca a Trakovičania Šimon Chudý, Adam Belák, Filip Žemla, Richard Danišovič, Matej Ščasnovič, Tibor Kubiš, Michal Hlatký, Martin Zelenay, Peter Kinči, Jozef Poláček, Ján Škvarka, Patrik Husár a Ľuboš Koroš, Peter Lackovič. Získať titul majstra sa nepodarilo len tak. Niekedy im pomohlo šťastie, niekedy sa mužstvo trápilo a mali aj smolu. Vtedy sa emócie vyostrovali a nastali aj hádky a padli nejaké výčitky nielen medzi trénermi ale aj medzi samotnými hráčmi. Mužstvo počas súťaže figurovalo na popredných miestach v tabuľke. Boj o prvenstvo v súťaži a obrat v taktike a systé-

me hry nastal výmenou trénera. Tibora Drgoňa, ktorému patrí pochvala za ťahanie chalanov v súťaži k popredným miestam a za to, že doma dorast ani raz neprehral, nahradil Jakub Tolarovič. Stalo sa tak v 18 kole. Odvtedy dorast nezažil pocit prehry nielen doma, ale ani na ihriskách súpera. Svedčí o tom aj fakt, že nastriehali 62 gólov a dostali iba 3 góly. Najlepším strelcom bol cezpoľný Martin Stanko. Týmto sa chlapci naštartovali a začali snívať svoj sen o postupe do V. ligy. Prekážkou im boli už len Smolenice, s ktorými hrali Trakovice baráž, čiže zápas o postup do vyššej ligy. Hralo sa na neutrálnej pôde na ihrisku v Chtelnici. Možno malým zaváhaním prehral náš dorast 2:5. Škoda, že zápas dohrávalo iba deväť trakovických hráčov z jedenástich. Smolenice víťazstvom nad Trakovícami si zabezpečili V. ligu. Trakovice do tejto ligy postúpili tiež, lebo do nej odmietlo nastúpiť iné mužstvo. Po počiatkovej eufórii a oslavách musí nastať reálne vytrezvenie a tvrdá príprava. Hrať proti Rohovu, Kátlovciam, Gbelom nebude vôbec jednoduché. Nestačí sa iba zúčastniť na samotnom zápase, nastať by mal aj prístup hráčov k tréningovému procesu. Veď na tréningoch sa rodí taktika, spoznávajú sa kvality hráčov a hlavne sa zlepšuje ich kondičná a technická príprava. Držme im preto palce, aby zvládli prípravu a nastúpili na ťažké zápasy s odhodlaním vyhrať ich. Zviditeľnia tak nielen seba ako futbalistov, ale aj samotnú obec Trakovice.

PaedDr. Rastislav Murín



Víťazné družstvo Trakovíc – horný rad tréner Jakub Tolarovič, Šimon Chudý, Adam Belák, Filip Žemla, Richard Danišovič, Matej Ščasnovič, Tibor Kubiš, Michal Hlatký, Martin Zelenay, dolný rad - Peter Kinči, Jozef Poláček, Ján Škvarka, Roman Horváth, Patrik Husár a Ľuboš Koroš, Martin Stanko

Česko slovenský pohár – Otvorenie leta v Trakoviciach

Dňa 21.6.2014 sa v Trakovickom kultúrnom dome konalo otvorenie leta v obci. Ťahákombola už od rána súťaž - 2. kolo Česko Slovenského pohára v Ťlaku na lavičke a v Mŕtvom ťahu, ktorú organizoval klub Devil Force Trakovice pod hlavičkou federácie powerlifting WPC slovakia, ktorá je držiteľom licencie svetovej federácie WPC. O 15:00 hod. sa v areáli Kultúrneho domu konali detské hry, ktoré organizovalo CVČ Trakovice. Celá akcia vyvrcholila, keď o 22:00 hod. začala Open Summer party, ktorá trvala až do ranných hodín.

Samotná súťaž mala tento rok 1.ročník. O jej vzniku sa rozhodlo na prelome rokov na základe záujmu prezidenta Českej asociácie silového trojboja Daniela Dvořáka, ako aj organizátora 1.kola Petra Bolfa a zo slovenskej strany so záujmu o organizáciu akcie klubu Devil Force Trakovice. 1. kolo sa konalo 12.4. v Rožnove pod Radhoštem v Českej republike a bolo zaznamenaných 107 štartov. Podľa prihlásených pretekárov do Trakovíc, vyzeralo, že toto číslo bude prekonané ale nakoniec následkom zranení ako aj tomu, že 2.kolo bolo krátko po Majstrovstvách Európy a zároveň, že v rovnakom termíne sa v Čechách konala rovnako atraktívna súťaž, bolo 78 štartov, čo je na tieto okolnosti ako aj 1.ročník viac ako solídne číslo. Pretekári ako aj organizátor hodnotili súťaž viac ako úspešnú a už hneď po súťaži bol záujem pretekárov o druhý ročník súťaže so slovami, že sa radi vrátia do Trakovíc. Súťaže sa zúčastnili viaceré mená slovenského a Českého powerliftingu. Z českej strany za zmienku stoja mená ako Adam Švehla, Daniel Dvořák, Petr Bolf, Petr Folprecht, Ondrej Kiml a mnohí iní. Zo slovenskej strany to boli napríklad Sandra Mokrú, Erik Susztay, Gabriel Kováč, Michal Liška, Peter Funtík, Sándor Voros, Erik Jaškanič, Peter Lincaier a ešte kopa iných pretekárov. Mnohi pretekári prišli pár dní pred pretekmi na Slovensko a Česko z Azerbajdžanu z Baku, kde sa konali Majstrovstvá Európy WPC aj napriek tomu, že pár dní pred Trakovickou súťažou absolvovali ME pretek a zároveň aj dlhý let z Baku. Nakoniec

aj tak prišli a súťaže sa zúčastnilo teda mnoho čerstvých medailistov z Majstrovstiev Európy. Za zmienku stojí napríklad to, že 300 kilová hranica bola v Trakoviciach prekoná celkovo 9x. V benchpresse to bolo 4x a v Mŕtvom ťahu 5x. Tento rok to bolo asi najviac krát prekonaná hranica v rámci slovenskej republiky. Medzi najväčšie výkony môžeme spomenúť v raw benchpresse dorastenca Gabriela Kováča, ktorý v kategórii do 82,5 kg dal 180 kg, ďalej to boli Adam Švehla a Erik Susztay, obaja v kategórii do 140 kg zaznamenali 220 kg v raw benchpresse. V EQ benchpresse sa taktiež darilo Gabrielovi Kováčovi, ktorý zaznamenal 265 kg. Taktiež zaujala aj Sandra Mokrú, ktorá pokorila hranicu 120 kg. Smotánka v benchpresse sa stretla v kategórii open + 105 kg, kde sa spolu stretli Sándor Voros, Peter Funtík, Daniel Dvořák a Petr Bolf a všetci pokorili 300 kg hranicu. Sándor potlačil 327,5 kg, Peter Funtík

330 kg a Daniel Dvořák a Petr Bolf zhodne po 300 kg. V Mŕtvom ťahu raw najviac zaujali Juniori Erik Jaškanič, ktorý potiahol 330 kg a Ondrej Kiml, ktorého výkon bol 305kg. V kategórii Open raw deadlift dominoval Petr Folprecht, ktorému sa podarilo potiahnúť 315 kg. V kategórii EQ najviac zaujali Sandra Mokrú, ktorej sa prvý krát podarilo pokoriť 200 kg hranicu. Medzi juniori hviezdil aj v EQ Erik Jaškanič, ktorému sa podarilo potiahnúť 340 kg. Medzi mužmi pokoril 300 kg hranicu Peter Lincaier vďaka výkonu 315 kg.

Pretekári ako aj ľudia odchádzali zo súťaže spokojní a všetci dúfame, že sa akcia bude opakovať aj budúci rok a vo väčšom počte. Podľa pretekárov bola súťaž viac ako dobrá a preto veríme, že budúci rok si to zopakujeme s oveľa vyššou účasťou a bude pokorená hranica 100 štartov.

Filip Stanko



CS pohár - trakovičan Tomáš Drgoň asistuje pri zdvíhaní číniak

STOLNÝ TENIS V SPÄTNOM ZRKADLE

Dňa 19. 2. 2014 sa v telocvični ZŠ s MŠ Trakovice uskutočnil 7. ročník stolno-tenisového turnaja – Trakovická loptička. Turnaj bol aj 2-krát spomienkou na Martina Jankecha – žiaka našej školy a hráča OSTK Malženice, ktorý tragicky zahynul. Turnaja sa zúčastnilo 42 žiakov (24 chlapcov a 18 dievčat) z 12 škôl (Trakovice, Jaslovské Bohunice, Suchá nad Parnou, Brestovany, Špačince, Malženice, II. ZŠ Hlohovec, III. ZŠ Hlohovec, VI. ZŠ Hlohovec, CZŠ Hlohovec, CZŠ Sereď a Trnava-Modranka). Turnaj sa hral najprv v skupinách a potom vylučovacím K.O. systémom. Turnaj chlapcov vyhral Timotej Púčik (ZŠ s MŠ Brestovany). Turnaj dievčat vyhrala Viktória Nemčeková (ZŠ s MŠ Trakovice). Turnaj chlapcov: Po boji v základných skupinách postúpili prví 2 hráči z každej skupiny (celkom 8 hráčov): Lenčoš, Šedo, Podmaka, Sládeček, Drgoň, Matovič, Štibrány a Púčik. Nasledoval vylučovací K.O. systém, ktorý priniesol tieto konečné výsledky: O 1. miesto: Timotej Púčik – Bohuslav Lenčoš 3:0 O 3. miesto: Mário Podmaka – Martin Matovič 3:2 Celkové poradie: 1. Timotej Púčik - ZŠ s MŠ Brestovany 2. Bohuslav Lenčoš - CZŠ Sereď

3. Mário Podmaka - ZŠ s MŠ Špačince
4. Martin Matovič - ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice

Turnaj dievčat: Po boji v základných skupinách postúpili prvé 2 hráčky z každej skupiny (celkom 8 hráčok): Límová, Bartovičová, Čapkovičová, Vachanová, Lašáková, Lenčošová, Daniela Nemčeková a Viktória Nemčeková. Nasledoval vylučovací K.O. systém, ktorý priniesol tieto konečné výsledky:

O 1. miesto: Viktória Nemčeková – Adriana Límová 3:2
O 3. miesto: Zuzana Lašáková – Lucia Čapkovičová 3:0

Celkové poradie:
1. Viktória Nemčeková - ZŠ s MŠ Trakovice
2. Adriana Límová - ZŠ s MŠ Trakovice
3. Zuzana Lašáková - CZŠ Sereď
4. Lucia Čapkovičová - ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice

Najlepší hráči boli odmenení medailou, diplomom a cenou. Ceny do turnaja nám poskytla firma Eset prostredníctvom Martina Hercega.

Každý účastník dostal občerstvenie, ktoré poskytol pán Viliam Landiga.

TRAKOVICKÉ NOVINY – občasník obce Trakovice, tel. 033/7434 222, e-mail: trakovickenoviny@gmail.com. Redakčná rada: PaedDr. Jarmila Krajčovičová, PaedDr. Rastislav Murin, PaedDr. Róbert Harsányi. Technická výroba ROTAP tlačiareň s.r.o. Trnava. Redakčná rada si vyhradzuje právo prispievajúcim skrátiť, redakčne upraviť alebo neuverejniť. Názory prispievateľov nemusia byť totožné so stanoviskom redakcie.